

சுவாமி
திருச்சிற்றம்பலம்

சைவநீதி

SAIVANEETHI

மலர் 07

சுபானு - ஆவணி

AUGUST - SEPTEMBER 2003

இதழ் 05

ரூபா 25/=

பொருளடக்கம்

1. ஆர்ச்சனை பாட்டோலாநும்.....	01
2. திருஞானசம்பந்தர் பூர்த்தி தேவாரம்.....	02
3. சந்நிதி முருகன்.....	04
4. திருத்தொண்டத் தொகை எழுந்த கதை.....	06
5. செல்வச்சந்தநீ முருகன்.....	08
6. சிவப்பிரகாசம்.....	12
7. உலோபம்.....	15
8. திருவிளக்கிடுதல்.....	17
9. சுவது விளக்கேள்.....	18
10. சைவபுஷ்பணம்.....	20
11. கல் உ ருதும்.....	22
12. இனிதமான மனிதத்தன் புனிதமான இறுதியாத்திரை.....	24
13. சந்நிதிக் கந்தன் காப்பான்.....	27
14. நினைவிற் கொள்வதற்கு	

சந்தா தேயர் கவனத்திற்கு

- முகவரி மற்றும் இருப்பின் எடுக்கு ஆரியத்தாவும்.
- உரிய காலத்தில் சந்தாவைப் புதிப்பிக்கக்கொள்ளவும்.
- இசுழகம் ஒழுங்காகக் கிடைக்காவிடின் எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளவும், திடைக்காத இசுழகளை அனுப்பிவைப்போம்.

சைவநீதி மாத இதழ் பெறுமதி விசரம்

தனிப்பிரதி ரூபா 25.00 ஆண்டொன்றிற்கு ரூபா 250.00 ஏனைய நாடுகளில் ஆண்டொன்றிற்கு ஸ்ரேலிங் பவுண்ட் 10 அல்லது US 15 சைவநீதியின் வளர்ச்சியில் எங்கள் பங்களிப்பு என்ன என்பதை நாம் ஒவ்வொருவரும் சிந்திப்போமாக.

சந்தா அனுப்பவேண்டிய முகவரி:
C.Navaneethakumar
30, Ramya Road, Colombo 04
Sri Lanka
T. Phone No: 2580458

சைவநீதி இதழில் வெளிவரும் கட்டுரைகளிலுள்ள கருத்துக்களுக்குக் கட்டுரை ஆசிரியர்களே பொறுப்பாளிகளாவர். - இதழ் நிர்வாகிகள்

சைவநீதி - சைவநீதி - சைவநீதி

சைவநீதி

7 OCT 2003
மாநகர சபை,
யாழ்ப்பாணம்

மலர் 8 சைவசம்பவ விவரம் கருதி வெளியாகும் மாத இதழ் -5

அர்ச்சனை பாட்டேயாதம்.

எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருள் அன்மாதகளுக்கு அநுள்புரிவதற்கு அழகுகருணியுள்ள கீழ் ஆலயமாகும். நித்தமும் ஆலயத்திற்குச் சென்று வழிநடுகல் வேண்டும் நான்கொறும் செல்ல வசதி கிள்ளாதாவர்கள் விசேடநாளங்களிற் சென்று வழிபாடு செய்தல் வேண்டும். சிவநவாசி, குரு, பெரியோர், குழந்தைகள், குடியரசார் ஆறியோரிடம் விநாயக் கையுடன் செல்லக்கொடுக்க ஆலயத்திற்கும் போகும் போது பாக்கு, வெற்றிலை, மயூர், தேய்காய், மூயன், கைக்காய் கொண்டு செல்ல வேண்டும். சிவனை அர்ச்சனைப் பொருட்கள் எனப்படும். ஆலயவழிபாட்டில் அர்ச்சனையும் கிடம்பொருள் வேண்டும்.

கிடைவதற்கும் பிரயாசை அர்ச்சனை அநுள்புரிக்களைப் பாடுதலாகும். அநுள்புரிக்கிற் கவனிக்கற்கு கிடைவன் அர்ச்சனை பாட்டேயாதம். ஆகவான் மணிகேள் தன்னைச் சொற்றமிழ் பாடுகின்றார்.

பாடுதல் சீவந்த அர்ச்சனை. அந்தர்ப்பாடல் கவையாடுதல் வேண்டும்? அநுள்புரி பாடல் கவையாடுதல் சீவந்தது. கிடை அநுள் விற்று அநுள்புரிக்கிற் நின்றுகொள் அநுள்புரிக்கிள் பாடலைப் பாடுவதன் மூலம் நாமும் கிடை அநுள் பெறலாம். பாடும் போது கிடைநம், அநுள்புரிநம், திருவிடைநம், அநுள்புரிநம், புராணம் என்ற ஒழுங்கு முறையிற் பாட வேண்டும். புராணம் பாடுவது பெரியபுராணம் பாடல் மட்டுமே பாட வேண்டும்.

தனிப்பொருளைகள் கவையாடுதலால் மான் அதிகம். ஆகவான் வாரத்தல் ஒரு நாளினாவது கூட்டுவழிபாடு செய்தல் வேண்டும். மான் கவையிற்று கோங்கு பாடப்பாவவேண்டும்.

மாணம் அநுள்புரி படுதல் கவையாடு பாசுதா பாடுதலே

- விவரம் அநுள்புரி:
- கவையாடுதல், சூரனாதி, மணி, கவையாடுதல், மணி, வித்தாமை, அநுள்புரி, வ. செல்வாமை
- அநுள்புரி:
- சைவநீதி, சைவநீதி, சைவநீதி
- நிதி D.M. கவையாடுதல்
- கவையாடுதல்
- நி. பொன்னம்பலமேயுள்ளார்
- தேவல்தாளம்
- நிதி அ. அந்தசாரி
- சைவநீதி
- நிதி. சைவநீதி
- புத்தாண்டி:
- நிதி. சைவநீதி, கவையாடுதல்
- கவையாடுதல்
- வித்தாமை:
- நிதி. க. சைவநீதி
- கவையாடுதல் கவையாடுதல்
- அநுள்புரி
- விவரம் அநுள்புரி:
- நிதி. சைவநீதி, கவையாடுதல்
- கவையாடுதல், கவையாடுதல்

தொடர்புக்கது: 200000
தொலைபேசி: 2000498

சைவநீதி - சைவநீதி - சைவநீதி

அமர்தீயர் தேவபத்திரம்
5-திருஞானசம்பந்தமீதி கவியர்கள்

பஞ்சாக்கரத் திருப்பதிகம்
அஞ்செழுத்துளர்மை
மேல்சீறல்பலம்
பண்- காந்தாரபஞ்சமம்

கார் வணம் நான் முகன் காணுதற்கு ஓணர்
சீர்வணர் சேவடி செவ்வி நாடொழும்
பேர்வணம் பேசீர் பித்தரூர் பித்தர்கள்
கார் வணம் ஆவன அஞ்செழுத்துமே. 09

துஞ்சலும் துஞ்சல் ஜீவாத போற்கினூர்
மெஞ்சக னைந்து நினைபின் நாள்தொழும்
வஞ்சகம் அற்று அடி வாழ்த்த வந்த கூற்று
அஞ்ச உதைத்தன அஞ்செழுத்துமே 01

புத்தர் சயன் கழுக்கையர் போய்கொளாச்
சித்தத்தவர்கள் தெளிந்து தேறின
வித்தக நீ றணிவார் வினை பகைக்கு
அக்கிரம் ஆவன அஞ்செழுத்துமே. 10

யந்திரம் நான்மறை ஆசி வாளவர்
சீந்தையுள் நீன்றவர் தய்கைய ஆள்வல
செந்தழல் ஒம்பிய செந்நை வேதிபர்க்கு
அத்தியுள் மந்திரம் அஞ்செழுத்துமே. 02

நம் நயிழ் ஞான சம்பந்தன் நான் மறை
கற்றவன் காழிபர் மனைன் உன்னிய
அற்றம் ஜீவ மாலை ன் ஐந்தும் அஞ்செழுத்து
உற்றனை வல்லவர் உம்பர் ஆவரே. 11

தீநக்சீறல்பலம்

ஊனில் உயிர்ப்பை ஐடுக்கி ஒண்கார்
ஞான விளக்கினை ஏற்றி நன்புலத்து
ஏனைவழிமிறந்து ஏத்துவார்க்கு இர்
ஆவன கெடுப்பன அஞ்செழுத்துமே 03

கொருள்

நல்லவர் தீயரெவாது நச்சினர்
செல்லல் கெட சீவமுத்தி காடுவ
கொல்ல நமன் தவர் கொண்டு போயிடத்து
அல்லல் கெடுப்பன அஞ்செழுத்துமே. 04

நீ பஞ்சாக்கரமே கரவு ஒழிந்து திருவடிமையப்
போற்ற மேலடர்ந்துவந்த காலனும் அந்கமாறு
உதைத்துக்காத்தன. (ஆதலால்) உறங்கூர்
காலத்திலும் அத்திலலாத காலத்திலும்
(அவற்றை) மனம் கசிந்து நாளோறும்
நினைபக்கடவீர் என்றவாறு. (1)

கொய்து அவர் வல்மதன்வாளி ஐந்து அகத்து
அங்குலபுதம் உம் அஞ்ச அம்பொழில்
தங்கு அரவின் படம் ஐடுக்கம் தம்முளை
அங்கையில் ஐவிரல் அஞ்செழுத்துமே 05

மறைமொழிகளும் நான்கு வேதங்களும்
ஆய்தேவர்களது மறைத்தில் இருந்து
அவர்களை ஆண்டருளும் தன்மையுடையன.
செவ்விய பீளன்வித் தீயைவளர்க்கின்ற
செந்நெறிச் செல்வர்களாகிய மறையவர்க்கு
மாலைக் காலத்திலே செபிக்கப்படும்
மந்திரமாகிய நீ பஞ்சாக்கரமேயாம்
என்றவாறு. (2)

தும்மல் இருமல் தொடர்ந்த போழ்தினும்
வேமமை நரகம் விளைந்த போழ்தினும்
ஜும்மை வினை அடர்ந்து எய்தும் போழ்தினும்
அம்மையினும் துணை அஞ்செழுத்துமே 06

உடம்பில் சுவாசித்தலை அடக்கி மிக்க
ஒளியையுடைய ஞான விளக்கை
யினிரச்செய்து நன்மைமாறாகிய இடத்தில்
மற்றைய வழியாகிய சுழிமுனையைத் திறந்து
வழிபடுவார்க்கு பிறவித்தான்மாளவற்றை
நீக்கும் தன்மை யுடையன நீ பஞ்சாக்கர
மேயாம் என்றவாறு. (3)

வீடு பிறப்பை அறுத்து செச்சினர்
பீடை கெடுப்பன பின்னை நாள்தொழும்
யாடு கொடுப்பன மன்னும் மாநடம்
ஆடி உகப்பன அஞ்செழுத்துமே. 07

பலன்டு அமர் ஒதி மடநூதை பேணின
பண்டை இராவணை யாடி உய்த்தன
தொண்டர்கள் கொண்டு துதித்த பின்னவர்க்கு
அண்டம் அளிப்பன அஞ்செழுத்துமே. 08

இவர் தன்னைப் தீயவர் என்று
எண்ணாதல் இன்றி (யாவராயினும்)
விரும்பினவர்களது பிறவிக்குணம் பெரும்படி
விவந்தோடியுடையக் கலக்குநர் வீடு தீயிற்றா
கொடுப்பவனவும் இயம தூதுவர்கள்
கொல்லுங்கொடுந் கொண்டு பெல்லும்
யயமத்தல் தீயுத்தி துன்பத்தை ஒழிப்பவனவும்
நீ பஞ்சமங்கரமேயாம் என்றவாறு. (4)

இறைவனை ஒழிப்பொழிந்த பாபனாரபுர்
கொல்லுதற்குரிய என்மைய வாய்ந்த கார
வேளினது வந்த ஐகனாகக் கிணைக்கும்
சரிய மனம் கமழ்கின்ற புக்கனாகிய
தூர் கனம் ஐந்தாய். உடம்பினுள்ளே
அனைத்த தன்மாத்நிறைமதும் ஐந்தாய்.
இறைவனது திருமேனியில் வயிவியின்ற
பாம்பினது பாபம் பொருந்திய தலைமதும்
ஐந்தாய். இறைவனது திருக்கரத்தினிடத்து
நீருவியல்மதும் ஐந்தாய். இறைவனது
நாடு மந்திரமாயிய திருவேயுத்துக் கனூர்
ஐந்தேயாம் என்றவாறு. (5)

தூய்மை திருமன்கள் வந்த மலத்திலும்
கொடுமைபாகிய நரகக் துன்பம் ஏற்பட்ட
மலத்திலும் திப்பிற்பில் வந்தவனவாகிய
பிரமந்த மனமவன் மேல் வந்து வந்ததூர்
காலத்திலும் மறப்பிப்பிலும் தூய்மையா
யிருப்பன நீ பஞ்சமங்கரமேயாம்
என்றவாறு. (6)

புழந்தவர்களுடைய சாதல் நியமல்களை
ஒழிந்தல், உலம்பத்தை நீக்குவனாரும், மீறலும்
தினங்கொறும் மெல்லத்தெக் கொடுத்து
உதவு வனாரும், தலைபெற்று பிறந்த திரு
மடனத்தைச் செயது மயிப்பவனவும்
முனை பெனினி நீ பஞ்சமங்கரமேயாம்
என்றவாறு. (7)

வனநியன் விரும்புகின்ற அளகாயத்தை
முனை உயாதேவிபார் விருளி வடி
பட்டனாரும், மறிகாலத்து பிராவணன்
காலப்படி மந்திர ஏதவயிருந்தனவும்,
அடியார்கள் மருகிய பொருளாகக்
கொண்டு தோத்திரர் செய்த பிணை
அவ்வடியம் உலுத்து முத்தி ம கனகத்
ருவனாரும் நீ பஞ்சமங்கரமேயாம் என்றவாறு.
(8)

முகில் பிரமமடைய திருமாளும், நான்து
முகக்களுடைய பிரம்மமும், காணாற்றும்

சிறப்பனாய்க்கு அடக்கிய திருவடையை மெய்வி
பறிந்து தினங்கொறும் பல பெயர்களால்
எடுத்தோதி நிகர்நா நிற்கும் அறவர்க்குத்
இன்பம் துன்பிக்கும் துன்பமடைய ஆணை
நீ பஞ்சமங்கரமேயாம் என்றவாறு. (9)

புத்தர்களுந் சாணராசிய கருவினைப் பற்றிய
கையினையுடையவர்களும் (ஆசிய
இயமவின்) பொய்புறவகளைக் கொள்ளாத
உள்ளதவையுடையவர்களாகிய சீவனந
யாம்கள் பரம்பொருளால் ஐயத்திரிபுறத்
தீயானித்து நிச்சயித்த துணை மடையனவும்.
ஞானத் திருவுருவத்தை யுடைய திரு
நீற்றினைத் துயிப்பவர்களது தலைப்பகளைப்
செய்தந்தந்த படைமயிருப்பவனவும் நீ
பஞ்சமங்கரமேயாம் என்றவாறு. (10)

நன்மை பயக்கும் திருநெறித் துறிக் வல்ல
திருஞானமயமதவனும் நான்காகிய
வேத மயனையும் ஐயத்தவனும் தவனும்
சீகாழியில் உள்ளமந்தல் கலைவனும் ஆசிய
பாபன் கருதிச் செய்தான நுடலில் வாத
சொன்னாலைவாக வாய்ந்த பத்துத்
திருப்பாட்டுக்குள் திருவைந்தெழுத்துப்
பொருந்தினைவற்றவர ஐய வல்லவர் தேவர்
ஆகாரர்கள் என்றவாறு. (11)

உறவினர்கள் வனம்?

உறவினர்களின் உறவின வனம். இறந்த
கொட்பாலும் ஒருப்பத் தொடர்புடைய
உறவினாக இருப்பவர்கள் சர்க்காரமும்
உறவின வனம் உறவினமும் கருள் கருதி
படைத்தவரல்லி ஆய்வான சந்திப்புகளில்
மருபவனும் உறவினமும் உறவின வனம்
கருதக்கூவர்.

மொழி மொழி

சந்தித் முருகன்

இவ்வகையில் உள்ள புகழ்பெற்ற முருகன் ஆலயங்களுள் செல்வம் பிழி ஆலயமும் ஒன்றாகும். சென்னைநகரத்தி லுள்ள பெருநல் முருகர் கோயிலுடைய திருநாடு செல்வம் சென்றது இம் மாழ்ப்பாளாத்தில் உள்ள சாண்டியிப் பகுதியில் அமைந்துள்ள சொன்னடையாழ்வரின் கரையில் அமைந்துள்ளது இவ்வகையார் இந்து மீய்றியவரை முருகம் பெருமானை ஆற்றக்கூறாமல், அன்னதானம் மற்றவை, சந்தித் முருகன், கல்கோணம் கமந்துள் என்பவை பெயர்களால் அழைப்பார்கள் வேண்டினோர்க்கு வேண்டினவ சந்து அடியவர்கள் துணைக்கூறும் அற்புத தெய்வமே சந்திப்பான் பெருமை சொல்லின் உடங்கமாக.

சந்திப்பான் என்றும் மிக, மிகத் தெய்வமையானது. மிகப் பழமையான இக்கோவில் பற்றிப் பல கதைகளுள்ளன. மருதர் கதிரியாய் என்பவர் தெய்வண்டமானார்முருகனையில் மீன் மீட்கது வார்த்து வந்தான். அவரை தோயமிக் சுதீர்காமர ஜியவரைக்கு கா என்று ஓர் தூக் மீகிதாம். கலையது சென்ற உதிமயங்குக்கு முருகம் பெருமான் சிறுவனாகக் காட்சி கொடுத்தாராம். அச்சிறுவன் உதிமயானார் தோக்கி 'இக்கோண்டையான் முருகனையில் திரும்பிப் பூவுயம் மாந்தலையில் எனக்கு ஒரு ஆலயம் அமைத்து வழிபடு என்று கட்டளைபிடிபான். உதிமயார் தான் உடற்பொழில் செய்தவன் எனவர். புலைய முறைகள் தெரியாது என்றும் அறினர். சிறுவனின் முருகன் கதிரியவரைக் கண்ணன் மூர்த்தி சுறிச் உதிமயார் அழைத்துச் சென்று அங்கு முன் பெறும் புலைய முறைகளைக் காட்டினார். அன்று தெட்டிப் பக்தரான கதிரியம் தோண்டியவாற்றக்கூறையில் புலையுரைத்தடியில் வேளை மிறுவனை செப்து வழிபடு வந்தார்.

க. யோகேஸ்வரி M.A.

ஜீவ்வாறு ஆலய வரலாறு பற்றியிளி ஆணா வழிபாட்டு முறைகளும் அறிக்காத்துகள் தொடர்புதிக்கப்பட்டனவன. ஆகாஸிதிமருகக்கு அமைந்தது இந் கோவில்களிலார் புகசுகர்கள் பூசை செய்தார்கள். மத்திய அரிமாமையால் அவர்கள் வாயைக் காடி புலைய பெய்கின்றனர் உடைய நினைபுதும் சந்திதி முருகனே கதிர்காமத்தில் கீழ்நிலா முன் பெறும் பொழுது எழுந்ததுகூறியார். என் பாவனை செய்து பக்தம்மனம். புகசுகரும் மிந்து தூரம் சென்ற வறியானுப்புவர்கள். சுதீர்காமத்தில் கழந்தநவிய முருகன் தீவதம் நாராய சிறிதி ஆலயாக் திற்து மீண்டிற் கழந்தநகலுதையம் பாவனை செய்பார் கட்டங்கும் நடை பெறுகின்றது. இன்றால் சந்திப்பிணைச் சீவ்வக் கதிர்காமன் என்று அழைக்கும் வழங்கும் உள்ளது.

மலதிர்து இசாரான யேர்வகச் சூழலில் ஜீவ்வாறார் அளமத்தன்னது பாக்கு நீலனைக் கட்டாய். கால்கிருந்து மீன் துளிர்ச்சியான காற்றார். மருதமயங்கள் அலமநங்கல் மிளர்த்த அமைதியான சூழலும் பங்கர்களுக்கு மலதிர்தரதிரைபக் பெருங்க்கின்றன. இவ்வ வான் சாற்று கோயற்க்கிணா, கோவிலைக் சுழி உயங்கு கதிரியனே. இவ்வகை. மூலவ்யாணகதிரி திருப்பது முருகனுடைய படைக்களமாகிய வேண்டிடுமே அமகே பிரதான வேலை பக்தர்கள் காணிக்கையாகக் கொடுத்தும் பெல்களும் உடா. சற்கலகால் பங்களில் கொடித்தாரார் காடி பெருவிலலை. கொடித்தும்படி இருக்க வேண்டிய இடத்தில் கொடியெற்ற தீவர்களில் வளவிக் கொடி ஒன்று முயல்க்கும் என்பர். கொடியெற்றதும்படி முன்னர் உட்கிள் திரும்பி தீவதம் எடுத்த வழிய வழக்காரும் உயர்க் முன்னர் ஆர்க்கிரகோ என்வெய்யாகக் கொடிவந்த உய்க்கார் முடியும் வரை விளக்கியற்றார் கழந்தம் இங்குக்காகக் கழந்தம்கிணாண்டு. வலவா ஆலயங்க்கூறடன் ஒப்பிடுந் பொது உய்க்கியான் வழிபாட்டு முறை முற்றிலும் பெறுபடதாகத் தெரிக்கிறது.

சந்திரியானுக்குத் தினமும் மூன்று காலப் பூசைகளும், வேள்விக் கிரகணங்களில் மூறுமாலப் பூசைகளும் நடைபெறுகின்றன. பூசை முடிவில் விழுதி, கீர்த்தா, இறைவனுக்கும் பணக்க மூழை என்பன வழங்கப்படும். ஆலா மகோற்சலார் மூலன் மாதப் பூவப்ச பிரகணத்தி யில் ஆரம்பமாகி, வெள்ளாவிடில் கீர்த்துத் திருவிழாவுடன் முடியும். மகோற்சலத்தை வி கைகாசி விசாகம், சுந்த சஷ்டி, நவராத்திரி போன்றவை சிறப்பு பெறுகின்றன. இவ்வாறுபத்தில் பூசை நேரத்தில் போது பலர ஓலிக்கப்படுவர். மணிசீசத்தமும், பழை முடிக்கமும் கேட்கப்பெற்ற அடியங்கள் பரவையடைவார்கள். அந்நேரத்தில் சில பத்தங்கள் தம்மை மறந்து, தமது உழவை மறந்து இறைவனோடு ஒன்றிவிடுவார்கள். பழை ஓலிக்கேற்ப அவர்கள் ஒரு ஆடுவர். அவர்கள் வாயால் முருகன் நாமத்தை உச்சரிக்க, கை வாயி, கண்களிலிருந்து கண்ணீர் பெருக அவர்கள் மூதும் மூட்டம் உழந்திப்பெறாமலும் மூதும் காண்கையடி உழந்தும். பூசை முடிவது புகள் அவர்களுக்கு விபுக் கொடுந் வரை அவர்கள் ஆடும் போட்டும், பத்தங்கள் விபுதி வாய்க்கும் கொது பூசுகரை விழுந்து வணங்குவது, பூசை விபுதிவை வாயில் இ கண்களும் பரவையடை நிற்பது என்பன அவை தினமும் காணும் காட்சியாகும்.

கோவிலைச் சுற்றி வையந்துள்ள மடங்கள் சந்திரியானுடைய சிறப்பு அம்சங்களில் ஒன்றாகும். வேறெவ்வாறுபத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு அக்து மடங்கள் உள்ளன. தூளிபர், வேடயிம், சீவையிற்சு வறிபில்லாதோர், தீராத நோயாளர், குழிப்பயிரச்சினைகளால் குழிவதைப் பிரிந்தோர், எனப் பல தீர்த்துதிகள் இம்மடங்களில் தங்கியிருப்பார்கள். அருகப் பெருளான மீது கொண்டுள்ள அவையது எங்கிக்கை, ஆற்றங்கரைக் குளியு, வர்காற்று, மூலையியை குழல் மடங்களிலே பரிமாறப்படுந் உணவு என்பன அவர்களைச் சந்திரியானிடம் சேர்த்துமாத, தங்க வைத்தள்ளன. பகிரினி தீர்த்தும் சுற்றல் அங்குமும் உணவளிப்பவன், அவன் சந்திரியில் அன்னதானம் நடக்காத நாளை இல்லல் வல்லம். இவ்வாறு அன்னுக்கு அன்னவாயம் கந்தன் என்தான் ஒரு திருநாள் உண்டு. மடங்களையுத் தங்கம் புத்தது, தமது பிரச்சினைகளைக் கந்தனிடம் முறைபிட்டு, பிரச்சினைகள் தீங்கதும் காது இன்னவகளுக்கும் செல்வர்கள் வருடா வருடம் அவ்வாறும் கொடுத்திக் தமது நன்றியை வெறுமையுத்த செலுத்துவார்கள். விரக நா கலிஞர் பள் சந்திரியின் திருக்காது மடங்களில் வாயிபிடுந்து விரதம் அனுட்டியப் பகர்களில் திருப்பது தேய்மீது குழலில் அவையத்தால் பத்தளுக்கு சென்றிய இறைமையையார், மன அவையதியையும் மட்டம் அடியை. முடி இரக்குகள், கோறு தீயுதல், காயு குத்துகள் போன்ற தேய்க்கிகள் நின்றவேற்றுமோரும் அன்னதானம் செய்வார்கள். சந்திரி முருகன் ஆலா வறிபாறன் பின்பு அக்துள்ள அன்னதான மடங்களில் பரியாதிர் செல்வகித ஒரு தவி அனுபவம் மூதும். இம்மடங்களில் மயக்கங்கள் மட்டுமின்றி பிற நாள் வர்க்கும் தங்கி இருந்துள்ளவர்கள்.

சந்திரியில் ஆலா இவையில் அருது பணக்கும் வழக்கம் ஒன்று உள்ளது. இவ்வாறு பள் கோர்ணா மருத்து என்று குறிப்பிடுவார்கள். சந்திரியானுக்கும் படைகை அருகை மருந்து என்று வாய்க் உண்போர் தீராத நோய் தீய்த்துள்ளனர். நாய்ப்பு நோயாளிகள் இவது தங்கியிருந்து இம்மருந்தை உண்டு பரவையடியிள்ளார்கள். இது நாய்க்கையில் பாற்பட்டது.

முருகன் சந்திரியில் காணு எடுத்து நோத்திகளை நிறையவேற்றப்பவர்களை ஆலாத்தில் செருந்தெதானகயாகக் காணலாம். கோவிலுக்குத் சுற்றுவட்டாத்தில் இருப்பவர்கள் மட்டுமின்றி, அயல் பிராமணர்களிருந்தும், தொலை தூரங்களிலிருந்து சந்திரியானுடன் சேரக்கயில் காணு எடுத்து வருவார்கள். காவடியை பாக்காவடி, ஆடககாவடி, முடிக்காவடி எனப் பல வகைக் காவடிகள் எடுத்துவருவர். காவடி எடுப்பவர்கள் தென்னாண்டமணத்தில் நீயடி மடங்களில் இருந்து காவடி எடுப்பர். சிலர் தமது ஊர்க்கோள்களில் தெனாநல் சுற்றியாயை நோக்கி வருவர். உருது, நாடல்வரம், கலில்

Wisdom is a weapon to ward off destruction; it is an impenetrable fortress which enemies cannot destroy.

திருத் தொண்டத் தொகை வழங்க கவத

-சாஸ்திரியர் மூலம் வ. 1952-53-ல்-

குரு, விங்க, சங்கமர் ஆகிய மூன்றும்
 சைவர்களாகிய நமக்கு வழியா திருப்பின.
 குரு நமக்கு ஞானமூட்டி வழிப்படுத்துயவர்.
 விங்க மூன்றாயிரந்து ஆண்டவன் நம்
 வழியா னை ஏற்று அருள்பளிப்பான். சங்கமர்
 என்பது அடியார் திருக்கூடம். அடியார்
 உள்ளத்தினும், அடியார் நடுவிலும்
 ஆண்டவன் வீழ்நிறந்து நம்மை
 ஆட்கொள்ளுகிறான். இன்னென்றைகளை நாம்
 தெரிந்து கொள்ளுதல் மிகக்கூட அவசியமன்று.
 ஞானவையார் பெரிபது எது என்று அறியப்பெறு
 - தொண்டர் உள்வந்தினை வினோடும்கம்
 என்றார். தொண்டர் தம் பெருமை
 சொல்லி நுகரிதே என்றுக் கறுகிறார்.
 மணிகாசகப் பெருந்தகையும் - அடியார்
 நடுவில் நிறுத்தி ஆதவின் - அவ்வடியார்
 நடுவில் நான்கும்கம் பேர்வைத் தரும்கம்
 பொன்மை பலத்தானை வேண்டி நிற்கிறார்.
 இகனாக் அடியார் பெருமைகளை விளங்கிக்
 கொள்ளலாம். இகனவாக அடியார்கள் ஒன்று
 வேந்தி உம்கமையான நாம்கள். சங்கமர்
 என்பதற்கு ஒன்று கலத்தல் - ஒன்று சேருதல்
 - தாவது ஒன்றாதல் என்ற பொருள்ம்கம்
 கொள்ளப்படும். அடியாரும் ஒன்று வேந்தி
 திறைவனோடு சங்கமமாதலால் அடியார்
 திருக்கூட்டம் சங்கமமென்றாயிற்றுப் போலாம்.

மகைநாட்டிலுள்ள செங்குன்றூரில்
 வேளமலுலத்தில் விறல்மீண்டி தோன்றினார்.
 இவர் பரமசிவனுடைய திருநகரகரிகிலே தன்
 மனைகம் பகித்து உட்புற்றுப் புறப்பற்றை
 அறுத்தார். அவர் அடியார் பகிப்பிலே உயர்
 வொப்பில்லாதவராக விளங்கினார். அவர்
 விவஸங்கங்களுக்கும் சென்ற பொழுதெல்லாம்
 அடியார் திருக் கூடத்தைதமனைத்து
 வணங்கிக் கொண்டு, பின் சிவபெருமானை
 வணங்குவார். அவர் தாம் வீசுக்கும்
 மலைமூட்டை நீங்கி பல தலைகளுக்கும்
 சென்று விவஸடியார்கள் ஒழுங்கும் ஒழுங்கற்றை
 அடியாரிதது அங்கமெல்லாம் தம்கிச்
 சிவப்பெருமானை வழிப்படுத்தி திருவாரூரை
 மையானந்தார். அங்கு சுவாமி தரிசனஞ்
 செய்து கொண்டு சில காலம் தங்கியிருந்தார்.

திருவாரூரின் வியமமேரப் பெருமான்
 ஆலயத்திலுள்ள தேவாசிரிய மண்டபத்தில்
 அடியார் திருக்கூட்டம் தினமுங் கூடும்.
 அடியார்கள் ஒன்று வேந்தி எம் பெருமானின்
 புகழைப் பாடிப் பிரார்த்தனை செய்து
 கொண்டிருப்பார்கள். ஒருநாள், சுந்தரமூர்த்தி
 நாயனார் தேவாசிரிய மண்டபத்தில்
 எழுந்தருளியிருக்கின்ற விவஸடியார்களை
 வணங்கி ஒரு பிரகாரம் ஒதுக்கிச் சென்றதை
 அங்கிருந்து பிரார்த்தனை செய்து
 கொண்டிருந்த விவஸ்கீண்ட நாயனார் கண்டார்.
 - அடியார்களை வணங்கியவர் செல்கின்ற
 வன்புறான் அளவடியார்களுக்கும் புறது,
 அவனை வலிய ஆட்கொண்ட பரமசிவனும்
 புறது என்று விறல் மீண்ட நாயனார் கூறினார்.
 அடியானை வேட்ட வன்றொண்டர் தன் பிழையை
 உணர்ந்து வருந்தினார். விறல் மீண்ட நாயனார்
 சங்கம பகி இருப்பதைக் கண்டு மகிந்து
 சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அவருக்கும் அடியேன்,
 எல்லா அடியார்களுக்கும் அடியேன் என்று
 வணங்கி நின்றார். இக்கருத்தினை நினை
 திற்றுத்தி என்றும் பாராயனஞ் செய்யத் தக்க
 தில்லை வழி அந்தமும் தம் அடியார்க்கும்
 அடியேன் என்று தொடங்கும் திருத்
 தொண்டத் தொகை என்றும் திருப்பதிகத்தைக்
 இறைவனருள் கொண்டு பாடியருளினார்.
 அதைக்கேட்டு விறல் மீண்ட நாயனார்
 மகிழ்ந்து இவ்வன்றொண்டருடைய மனம்
 அடியாரி நடுவிலே பகித்திருக்கின்றது என்று
 அருளிச் செய்தார்.

திருத்த சங்கம பகி வலிமையைக் கண்ட
 பரமசிவனார் விறல் மீண்ட நாயனாரைத்
 தம்மைச் சேவிகின்ற வணங்கங்களுக்கும்
 தலைவராகியிருளினார்.

இச்சங்கம வழிபாடு முதுக்பையானது என்று
 விறல் மீண்ட நாயனார் வன்றொண்டருக்கு
 உடைய வைத்தானையேயே திருத் தொண்டத்
 தொகை என்றும் பகிகர் எழுந்தது. அதனை
 நாம் தினமுந் பாராயனம் பண்ணி
 திறைவனருள் பெற்று உய்தியடைவோமாய்.
 7ம் பக்கம் பார்க்க.....

ம் பக்க தொடர்ச்சி....

- தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் அடியாய்மையும் அடியேன்
 விழவில் கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியேன்
 இல்லையே எவ்வாறு தியற்புகைக்கும் அடியேன்
 இளைபான்றன் குடிமாரன் அடியார்க்கும் அடியேன்
 வெல்லு மாபிக எல்ல வெய்ய பொருளுய் கடியேன்
 விரி பொழில் ஆழ் குன்றை பார் விறன் மிண்டம் கடியேன்
 அல்லி வென் முல்லையந்தார் அயர் நீதிக் கடியேன்
 ஆருரன் ஆருநில் அம்மயலுய்க்காளே

- பழையாய் பழிவார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்
 பரமனையே பாடுவாய் அடியார்க்கும் அடியேன்
 சீத்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்க்கும் அடியேன்
 திருவாதூர் திறந்தார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்
 முப்போதுத் திருமேனி தீண்டினார்க் கடியேன்
 முடிவீறு முடிய முள்வார்க்கும் அடியேன்
 அப்பாலும் அடியாந்தாய் அடியார்க்கும் அடியேன்
 ஆருரன் ஆருநில் அம்மயலுய்க்காளே

ம் பக்க தொடர்ச்சி....

என்ப பக்க வாதத்தியாய்கள் முழய்க
 உடலென்கும் செடில் பாய்ச்சிற் காவடி
 எடுத்துவந்து காசி மெய்க் கல்வெறியர்
 செய்பார். தாய்மயக் காவடி என்பது
 அந்தரத்தில் காவடி எடுத்து வருவது
 பம்மலுடைய உடலில் ஊசிகள் குத்திட்டு
 அவை அந்தரத்தில் வருவது அருளுடைய
 பந்த வைராக்கியத்தைக் காட்டுகின்றது.
 ஸர்கள் பதிக்கு மிகியடிக்களைப் பாதுகையில்
 அணிந்து கொண்டு வருவது. திம்முள்ளு
 மிகியடியோடு காவடி சமந்து வருவது.
 என்பவ பாய்வார்களே பரமன் பதிக்குளை.
 தும்பாயு வேறு வேறு வகைப்பாடு காண்டி
 அபூட்டக்களை சந்திதி முருகன் ஆலயத்தில்
 கண்டு களிக்கும்படி.

அந்நிலையில் முடி கொண்டுள்ளதும் வேலைகள்
 முனைவு நம்பியவருடையவர்கள் அருள்செல்வார்,
 பொருட் செல்வார், புகழ்விட்டு வள எழை
 வேண்டுகிறார்களோ அதனை நல்லபயன்
 ஆட்பாராற்று, எளிமையக் கோலத்துடன்
 விற்றிருக்கும் அவன் பாதுகளைப் பணிந்து
 நாமும் நன்மையகளைப் பெறுவோம்.

மண்டலத் தேவர்கள் செய்து பாவம் எவ்வளவுக் காணர்
 திண்டிவன் மண்டல செய்து திண்டிவன் மண்டலத் தேவர்
 கொண்டு மண்டல செய்து திண்டிவன் மண்டலத் தேவர்
 மண்டல செய்து திண்டிவன் மண்டலத் தேவர்

உலகத்தவர்கள் செய்தபாவம் அரசனைச்
 சாரும். வலிமையுள்ள அரசர்கள் செய்த தீமை
 அமைச்சரைச் சேரும். அடியார்கள் செய்த
 குற்றம் தம் ஆசிரியனைப் பற்றும். கற்கண்டு
 போலும் மொழியையுடைய மய்கையர்கள்
 செய்தபாவம் கணவர்களுக்காதும்.

மத்தன முடியவேந்தை நயந்து சேவித்த விளாந்து
 பொருடடை மகனிலாடு பொருட்களிய வாய்க் செவ்வா
 பம்பகிறாடு நன்றான பன்றாடி அபக்தி கொண்டு
 செவ்வெறு மிளவாடை நின்றாடுகின்றாடு பொருட்களியே.

நல்ல குணமுடைய அரசர்களை விரும்பித்
 தரிசித்தலும். அமுதடைய பெளர்களோடு கூடி
 வாழ்தலும் கல்விமான்களான நல்லாசிரியரை
 அநித்துத் தன்னையொத்த மாணாக்கர்
 பலரோடு நல்ல நூல்களைக் கேட்டுச்
 சந்தேகமாய் பயின்று கற்றுக் கொள்ளுதலாகிய
 இந்நக முன்று காரியங்களும் இகத்தில்
 அறியவீக்கக்கக்க கவர்க்க போகங்களாம்.

- வீடுவெ சீத்தானன் -

வேத எதிர்ப்படி ஏறினா நுஞ்சல்
 வேதவாயக புகள்வா ஆக நுஞ்சல்
 நய உகராப்பன் கீந ஸ்வயதயக
 நயல்வேத ஓங்காரம் வலையதயக
 பகர சிகரம் புநிந்த காரிகரக
 பன்னை நிகரம் வலையதயக
 சிவமிமாநு தகரமுறும் சிவயர் வயற்க
 வெய்வெண்ணி சந்திரியில் சிறந்துமேளி
 சிகர புகவலையவரே சிக நுஞ்சல்
 சதுமுதக ஆவண் வரே ஆக நுஞ்சல்

வீர மலை எட்டுநீந தம்பமாக
 வயிலமுறும் ஆகாயம் வலையதயக
 விட்டமுறும் உலகவாது வலையதயக
 வீரமணி வாலகியே காரிகரக
 சிவ கீநபாங்கில் தொடட்ட ஆர்
 சின்னவெண்ணி சந்திரியில் சிறந்து மேலும்
 விட்டதிரும் விகாவை ப ஆக நுஞ்சல்
 அறுமுதக ஆவண் வரே ஆக நுஞ்சல்

தேவர் முனியெய்சன் வடந் தொடட்ட ஆர்
 சித்தன்கெய்வ சூர்யன் சேர்ந்துபாட
 புலந்நகை நாமடந்தை அகவாயெயர் தேட
 பெயர்ளுளகு மன்னனு வ் புகழ்ந்து கூட
 தேவர் வெய்யுள் கிபயவறும் அன்பு கூற
 சின்னவெண்ணி சந்திரியில் சிறந்துமேளி
 கோவளத்தீசர் அறுமுதக ஆக நுஞ்சல்
 குறவிகாவைக்கு நாயகரே ஆக நுஞ்சல்

வாமமுறு வாரவத்தில் பின்னை கோவ
 கந்தவைய பக்கத்தல் வயில கோவ
 வலையதயக கிட்டுமும் கவர் சாயப்ப
 கிபயவறும் விடப்பகை சந்தி சிவயர்

கோழறைசேர் திருவிதனும் குடைக னேந்த
 குடைசின்னம் சந்திரியில் குழந்தையான
 மேலிவையர் மேலவையே ஆடி சந்திரன்
 மேலவையாக முகலீயை ஆடி சந்திரன்

முடியாட முடியாட மாலை அழ
 முண்டகத்தோய் செய்யகருங் குண்டலங்களாட
 மக்கபுறம் மருவில் விசிறி ஓடை யாட
 வளவைய விசிறியாகு வளவையாங்களாட
 கரத்தாவீர் காற்செய்யு கலீவியம் நய
 கருதாரீனீனர் சந்திரியில் கருணையான
 கிக்கபு முடிநந்தியு ஆடி சந்திரன்
 கிரியை வளவையே ஆடி சந்திரன்

கருணைவிசிறி அழமுதா கார்த்தி கோய
 கங்கையருள் காங்கையா கருணைநேயா
 விசிறியம் விசிறியம் மருகியருள்விசிறி சிவந்தகருந்த
 முகியவையை சிவந்தவையுள் போற்றுவோர்கள்
 விசிறியமுத காமலீயை வளவையாய்நீயு
 விசிறியமுது சிவந்தகருந்தில் விசிறியம்
 விசிறிய விசிறிய கரத்தாய் ஆடி சந்திரன்
 விசிறிய விசிறிய ஆடி சந்திரன்

வாய்

மருமேயு சிவந்தவையுள் உணவையுள் வாய்
 வளவையுள் மருமேயு சிவந்தவையுள் வாய்
 உணவையுள் மருமேயு வாய்
 உணவையுள் மருமேயு வாய்
 மருமேயு மருமேயு வாய்
 மருமேயு மருமேயு வாய்
 மருமேயு மருமேயு வாய்
 மருமேயு மருமேயு வாய்

மயங்கலம்:

மயங்கலம் விஜய மயங்கலம் திருத்திய சூட மயங்கலம்
 அழகமுதலாகிக்கு மயங்கலம் எங்கெல் ஆறிரண்டு கையாடுக்கு மயங்கலம்
 விளங்கலம் நூதற்கு மயங்கலம் விளங்கலம் அருத்தியழ் நூதற்கு மயங்கலம்
 விளகு விளகுக்கு மயங்கலம் நல்லவிளங்கலம் மயில் விளங்கலுக்கு மயங்கலம்
 சேதவிட வேண்டுகு மயங்கலம் சீவகவிர மயங்கலுக்கு மயங்கலம்

எச்சரிக்கை

கருணாகரப் பெருமையே கணபதியே எச்சரிக்கை
 கதிராபுரி அழகெனிய கந்தா எச்சரிக்கை
 கந்தா விசுவா காமேவிய கருணா எச்சரிக்கை
 கங்குலுமி திரிக்குவிளங்கலம் கங்கலா எச்சரிக்கை
 கங்கலா விசுவாபுரி கங்குலுக்கேளா எச்சரிக்கை
 கருணா விளங்கலம் நூதா எச்சரிக்கை
 கருணா விளங்கலம் ஆறுமுகவே எச்சரிக்கை
 கருணா துதிக்கும் கங்கு அந்தா எச்சரிக்கை
 கந்தா கடியகலையா கந்தாக்கலையா கப்பிரமணியா
 கந்தாரிய வேதம் கந்தாக்கந்தா எச்சரிக்கை
 கந்திரமணியம் கந்திரமணியம் கந்திரமணியம் கந்திரமணியம்
 கந்திரமணியம் கந்திரமணியம் கந்திரமணியம் கந்திரமணியம்

பராக்கு

கந்திரமணியம் கந்திரமணியம் கந்திரமணியம்
 கந்திரமணியம் கந்திரமணியம் கந்திரமணியம்
 கந்திரமணியம் கந்திரமணியம் கந்திரமணியம்
 கந்திரமணியம் கந்திரமணியம் கந்திரமணியம்
 கந்திரமணியம் கந்திரமணியம் கந்திரமணியம்

சிவப்பிரகாசம்

மட்டுவில் ஆ.ம.ரா.ரா

பற்றும் கருவி ஊழல் மட்டுமுணர் வளிக்ருந் காணல்
சுற்றும் திருவ தொண்டின் உணர்வின் ச ண்மையயாதும்
மற்றது பகல் விளக்கின் மாபுத்திட வந்தது துண்டி க்
பெற்றதும் அதனை மயம் பற்றினால் அறுக்க லாமே.

இ-ள்- பற்றிடும் கருவி யாவும் மாற்றது உணர்வு அளிக்கும் காணல் விடயங்களைப் பற்றுக்கின்ற கருவிகள் எல்லாம் தந்தர் விடயங்களிற் சென்று ஆன்யமயம்த அறிவைக் கொடுக்குந் காலத்து, லுள்ளின் சுற்று அபிந்திருவது உணர்வின் ச ண்மையயாதும் - புவற்றில் ஒரு வி பததைப் பொருத்தி அளவுச் சட்ட அறிவது ஆணம் போதத்தின் லுயல்பாதும், அது பகல் விளக்கின் மாபுத்திட வந்தது உண்டேல்- அன்வயம் போதும் பகற்காலத்து விளக்கைய் போல் சீவியாது நிறமும் முறைமை அறிமாயின், அதனைப் பெற்றிடும் அப்போது சிவத்தை அடைபும், மாபய பிறப்பினை அறுக்கலாமே - சீவத்தை அண தவினால் மயக்கத்தைச் செய்யும் பிறவினை அறுக்கலாம் என்று

பற்றிடும் கருவி - ஞானேந்தரியம்.

பகல் விளக்குத் தான் செடாது உன்னோளி கெட்டு நிற்குது போல் தான் செடாது ஆன்மா தற்போலம் கெட்டு நிற்க வருவது அரிதாகலின் அதைச் சூழியிருவதற்காக பகல் விளக்கின் மாயந்தி வருவதுண்டேல் என்றார்.

முக்கிய ஒருமை மானே மொழிந்தனை கேட்டல் கேட்டல்
சீந்தனை சொந்தம் ச ண்மை தெளிந்தி ல் அருதா னாக
வந்தனா சொதல் தினை மருவதல் என்று நான்மாம்
இருவா முன் நுகார் முதல் மய்கினை கிழல் மொழி

இ-ள்- முத்திய ஒருமைமாளே - முற்றினவிகளிற் செய்த சரியை விரிவை யோயர்களா துண்டான மன ஒருமைப் மாபுறமாளே, மொழிந்தனைய கேட்டல் அறிவார் கூறும் உபதேச மொழியளைக் கேட்டல், கேட்டல் சிந்தனை செய்தல் - கேட்பு நிறையப் பற்றிச் சிறுத்தகல், உண்மைய தெளிந்திடல் - உபதேசிக்கப்பட்ட ச ண்மையையத் தெளிவாக அறிதல், தான் அதுவாக வந்தவாறு எய்தல் தினை மருவதல் - தான் சீவமாக வேண்டி ஆசாரிபரது உபதேச மொழி தினை க்காப்பெற்ற முறைபிற பொருத்தி நினை அறிதல், என்று நான்மாம் - என்று சிவத்தை அடைபார் முறைமை நான்கு விதயாதும், இத்தயோய அண நுகோர் முக்கி மய்கிய இயல்பினோம் - ஐன்னாறு கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து நினை அடையோர் முத்திமெல்ல நியல்பினைப்பண போர் என்று

அது - சிவம் தான் - ஆன்மா

அது தானாக வந்தவாறு எய்தல் என்பதற்கு, சிவம் உயிரோடு அக்துளிதப் பட்டவர்ப்பாது போல் உயிர் சீவத்தோடு அக்துயெயப் படுகல் எனப் பொருள் கூறிலுயம் பொருத்தும்.

மேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல், நினை கூடுதல் என்றும் நான்கும் முறைபே ஞானத்தில் சரியை, ஞானத்திற் சரியை, ஞானத்தில் மையகம், ஞானத்தில் ஞானம் எனவும் கூறப்படும்.

கேட்டல் நினமல் சாக்சிரமெனவும், கேட்டலையப் பற்றுதல் நினமல் சொப்பமம் எனவும், சிந்தித்தல் நினமல் மருக்கி எனவும், தெளிதல் நினமல் சூரியமெனவும், நினை கூடுதல் நினமல் சூரியமேதும் எனவும் சொல்லப்படுந்.

மேன் உத்தியை ஒட்டம் ஊழலா
சம்பவம் தின்று அரு

ஞான நினை

பாசமா ஞானம் தாலும் படர்வன ஞானம் தாலும்
 ஞானம் அநிய வியாபகம் தவற விடுவ ஞானம்
 நன்மை
 நேசமே அநிய வியாபகம் சிற்ற விடாதி
 சேர்ந்து
 நேசமே ஞானமாதலே சிற்ற விடாதி

இன் பாசமா ஞானமாதலும் - பாசமாகிய கருவிகளால் ஆன்மாவக்குண்டபடும் பாச ஞானத்தாலும், பாச பக ஞானமாதலும் - கருவிகள் நிர்வகிப்பிட்டு துணைபாடும் விசித்த 'மகம பிரமம்' என்றும் பாச ஞானத்தாலும், பாசமே ஆரிய ஞானமாதலே - விவரண அரிய முடியாதது, இறை அருள் ஞானம் தவ்வளி - சிவனான பா திருவருளாகிய ஞானமாதலும் பெற்றதேக உறும் அதனால் முன்வை சிற்றறிவு ஞானம் - ஒளி பொருந்திய அந்தச் சிவஞானத்தால் பழைய சிற்றறிவு நிபகம் பெற்று, சேர்ந்து திருவருளைப் பொருந்தி, நேசமோடு உயர் பரத்து நீறபது ஞானமாதலே - அன்போடு அந்த ஞானமாதலும் மேலான சிவத்தோடும் அத்துவந்தமாயும் சகடி நிற்றபது ஞான நினைமாதலும், ஏறு

பாச ஞானமாதலே சொல்லும் பொருளுமாயிய இருவகைகள் பிரபந்தங்களின் வழியாக ஆன்மாவக் குண்டபடும் அறிவு

பாசமயவளின் இயல்பையும், அவை தனக்கு அன்னியமானவை என்பதையும் தனக்குக் கீழ்ப்பட்டவை என்பதையும் தான் அபற்றுகு மேலான தென்பதையும் உயிர் உணவும் போதணமாதலும் 'நான் பிரமம்' என்றும் ஞானம் பகஞானம் என்பதும்.

இறைவருள் ஞானம் - இறைவனது திருவருளாகிய ஞானம் இப்பதி ஞானமாதலேயே விவரண அரியமாம்.

கருவிகளோடு சகடிய பெத்த

நினைமயில் ஆன்மாவளின் அறிவிச்சை செயல்கள் தொழிற்படுவது போல் முததி நிலையிலும் தொழிற்படும். முகல்கள் தவ்வோடு அத்துவிதமாகக் கலந்து நின்று காட்டியும் உயர்நிம் உபகாரிக் கும். கருளணவைய நேசமாதலும் அறிவின் தொழில், அக்கருளணவைய நேசமாதலும் போது ஆன்மாவக்கு அபற்றுவதில் மீது இச்சை அறிமயிக்கும். இது இச்சையின் தொழில். இச்சை உபரணமாகச் சிவானந்தத்தையே அனுபவித்தல் மீயியவின் தொழில்.

இறைவளின் கருளணவைய நேசமாதலும் உபரணமாக அவன் மீது இச்சையுண்டபடும். அவ்விச்சை உபரணமாய் சிவானந்தமாயுபவம் உணராதும், அதனால் அறிவிச்சை செயல்மயின் கருவிக் நிறுத்தும் இச்சையைப் பற்றிக் கலையே இச்சைக்குக் உபரணமாகிய அறிவின் தொழிலையும் இச்சை உபரணமாகச் சிவானந்தத்தையே அனுபவித்தல் மீயிய அறிமயவின் தொழிலையும் கருவிகளால் காண்க. இயக்கத்தால் அறிமய 'நேசமோடுயர் பரத்து நிற்றபது ஞான நினை' என்றும்.

உபாய நினை

விவரண வகைகளின் நினை மேலிடல் அறிதேல்
 முன்மை
 அனந்தமணி அனந்த மந்தின் அனந்தமணி அனந்தமணி
 அனந்தமணி
 அனந்தமணி அனந்தமணி அனந்தமணி அனந்தமணி
 அனந்தமணி அனந்தமணி அனந்தமணி அனந்தமணி
 அனந்தமணி அனந்தமணி அனந்தமணி அனந்தமணி

இன் விவரண வகைகளின் நினை மேலிடல் அறிதேல் - முன்னம் கருவிய முகையிலே நினை கருதல் முடியாதபடியால், முன்னம் அனந்தமணி அனந்தமணி அனந்தமணி அனந்தமணி - முன்பு பெத்தநினைமயில் விடயம்மனை அறிந்து ஆன்மாவக்கு அறிவித்த தத்துவந் களின் இயல்பினைபடும், அனந்தமணியால் உபாய மேலிடும் களையம்

To secure the friendship of the great is true wisdom; it is (also) wisdom to keep (that) friendship unchanged, and] not opening and closing (like the lotus flower).

அத்தத்துவங்களினாலே ஆறியும் ஆன்மாவாகிய தன்னிபல்பையும், உள்வ படியும் - சிவன் தன்னோடு அத்துவிதப் பட்டதற்கு உண்மையினையும், உற்று உணர்ந்து - தீருவருளைக் கூடி நின்று அறிந்து, தளர்ந்தி ருது செவ்வீவ - ன் என்ப - அத்துவித நிலையைய மறவாது அதில் உறந்தியாக நின்று சிவத்தை வீழும்ப, அதுதன்மையறி ஆதும் - முன்பு செவ்வீவ நிலையின் இயல்பு உண்டாதும். ஏ - று

அவ்வாறுதான் - அறிதான்

இன்றமன் ஆன்மாயோடு ஒன்றுகி ளைந்து நின்று, அதற்குப்பெத்தம் முத்தி இரண் டினும் வி யாகுகளை அறிவித்தும் அறிந்தும் வருவன். இவ்வாறு இறைவன் அத்தவிகமாய் நின்று உபகரித்தலை உணர்ந்து அவ்வுபகாரத்தை மறவாது உறுதியாக அவ்விடத்து அன்பு செலுத்துதலால் அவ்வான்மாவக்து நின்று நின்று முறைமை கைகடும் என்பதை ன் என்படியு முற்றுணர்ந்து செவ்வீவ தளர்ந்திடாதவழிப் பற்றாத தன்மைய தாதும் என்றும்.

பாவிக்கள் மனத்தி லேண்டும் பாவிக்கை கருணை.

சீவன்
பாவிப்பன் பன்னில் வயிசு படித்து பாவி கத்தால் பாவிக்க இன்னா சிவனிறு பாவிப்பன் வன்னில்

சீவன்
பாவிக்க லென் ன ஆன் மானுள் பற்றி செளர்க்கே.

இ-ள்- பாவிக்கின் மகாது வேண்டும்- பாலனை சம்பவந்து மனம் முத்தவிய கருணிலன் வேண்டும், பவன் இவை- சிவன் மனம் முத்தவிய கருணிகளுக்கே சட்டாதவனாகையால் தவனைக் கருவிகளோடு கூடிநன்று பாலனை செய்யாத பவனிலலை, கருணம் பீததுப் பாவிப்பன் வன்னில் கருணிகளை தீவிரி தீவறு சிவத்தைப் பாலனை செய்வேன் என்று நீ

சொன்னால், என்ன - நீ செய்யும் பாலனை எத்தகையது, படிது உள் + கருவிலின் நிலையி போது மனம் மறந்து ஒரு மாதகால் தம் பாலனையாறு பீரீயேவனம் இல்லை. பவந்ததால் பாவிக்க இன்னான் என்று பாவிப்பன் வன்னில் - சிவன் பாலனைத்த னி ராதவன் என்று பாவிப்பன் வன்னில், நீ என்- நீ செய்யும் பாலனை யாது? அது யோலிப் பாலனையாதும், ஆண்ட பரன் ஒருவ பற்றினோம்க்கே - தாமரை ஆண்ட சிவனரு லவப்பெற்று வாய்க்கருக்து, பாவிக்கவேண்டாம் - பாலனைசெய்ய வேண்டியதில்லை. அவ்வருளே சிவத்தை அடைவிக்கும் ஏறு.

இதில், அவ்வருளே சிவத்தை அடைவிக்கும் என்பது குறிப்பாற்றெறப்பட்டது. இச் செய்யுளில் யோக றாலார் கூறும் பாலனைகள் மூன்று குறிப்பிடப்படுகின்றன. அவை-

1. மனம் முத்தவிய கருணிகளோடு கரு நின்று பாவித்தல். இறைவன் மனமாக்க்குக் கெட்டாதவனாகையால் தப்பாலனைமார் பவனில்லை.
2. கருவிலனை நீவிரி நின்று பாவித்தல். கருவிலன் நிலையி போது யோலிவந்து ஒரு வன்பாதமாதகால் ஆய்ப்பாலனைமார் பீரீயோசனம் இல்லை.
3. சிவன் பாலனைவ செயாதவன் என்று பாவித்தல். இது மெலியி பாலனைமாத்கம்.

எனவே மேற்கூறிய பாலனைகளுக் கெட்டாத சிவன் அவனருளால் மாதகீரம் அழியப்படுவான் தவந்து மறந்து

2 லோபம் - ஐந்திணைகள்

-சீவநாதர் கிருஷ்ணமூர்த்தி-

10-ஆவது மூன்றாம் திய குணங்களில் மிகவும் கொடிய தலையாய தீக்தவன் உலோபம் ஒருவன். தீதில் அயிரம் கந்தனங்கள் இருந்து, உலோப குணமும் உடன் இருக்குமாயின், அதனை நற்புலவங்களையும் மீழே அழக்தி. உலோப தவம் போல் பின்ன அலகை உலகம் பரிசுக் செய்யும்.

தானகை விர கொடிய அயுக்கி ஒருத்தியே. வலமைமான மருதவனார். மருதவனையும் அழித்துவிட்டானாம். அது எதுபோல்? உலோப குலவம் ஒன்றே சகல நற்புலவங்களையும் அழிப்பது போலவாதும்.

இதனைக் கம்ப நாடர் மிக அழகாகத் தமக்கிட உரிய அரிய இளம் தமீதால் அழிப்பினார்.

உலோபம் பிண்புற உலோபம் ஒன்றே அளப்பருவ குலங்களை அழிக்கு மாறுபோல் அளப்பருவ கொடுமை அழிக்க வேண்டி வளப்பருவ மருதவனார் பழிந்து மாற்றினார்.

வானளாவி ஒள்கி வலமைபுள் வளந்துள்ள மூல்கின் காட்டில் நெடுமபுத் தோன்றி, அவ்வளவைய மீக்க மூல்கில் வலக்கை அழிப்பது போல், ஒருவனிடத்திலே கொன்றிய உலோபம், அவனை மூழ்கதும் அழித்தவனிடம்.

உலோப தவம் ஒன்றினாலே அடியான அழிந்தவன் தரிபோதான்.

ஒய் உலகமந்த உத்தமன் உலகவிராள், கையேந்தி ஐந்து வீடுகள் மீட்டுர் கேட்டார்.

அழிநோராக வேகாக செங்கல் உலகம் உலகத்துப் போல மூல்கினல மேலே போட்டு ஒரு வேய்ந்து ஐந்து வீடுகளை அகரத்துத் வயிந்தான். அவன் குல்க்துள் அழிந்திருக்க மாட்டான். மாத் ராஜசியம்

தரக் கடவளம் உலகம் ஐந்து வீடு தந்திருக்கலாந்தானே? அந்த மூல்கள் உலோப குலவத்தால்: "ஊயி துத்துகின்ப இமேஜும் தர மாட்டேன்" என்றான். அதனால் அழிந்தான். அவன் மீட்டுர மாண்டான்? ஒரு அலகிராவன் சேவை (2, 18, 700) இரண்டு இலட்சத்துப் பரிசெண்ணையிரத்து அடியாறு வீரவன் கொண்டறி இத்தகைய எண்ணிக்கையுடைய பதினொரு அலகிராவன் சேவையெனும், உடனிறந்து தொண்டறாநிறைப்பது தாப்பிரதனார், தன் உலகவிராடனார் மாபந்தான். என்ன அவன்? தந்தி சீறு வீடுகளைத் தந்திருந்தால் இங்க அழிய அவனுக்கு வந்திராது அல்லவா?

மவனே, நற்புலவங்கள் எத்தனை எத்தனை மீட்டுப்பினார், உலோப குலவம் மீட்டுப்பின், அத்தனை நற்புலவங்களையும் அழக்தி, அவனை அடியுள் அழிய்கார்.

அந்த செந்தமினழர் போந்த புலவம் ஒருவர், மூத்து நாகப்பய் என்று கொந்தனவந்தனின் பேயனார். வந்தவனார் 'வாரும், இருள், உலக அருந்தும்' என்று அடியாமல் மூது குலவை தண்ணீரும் கராமல், அந்த உலோப அவரை அரட்டை செய்தான். உலகே புலவர் கொடியாழைக்குச் சீறும் பொய்க்கிபது. அவர் மலர் வாயிலிருந்து ஒரு தமீழும் களி வெளி வந்தது. அது தான் இயா:

உலகத்திலே கடப்பான் சகரவான் உலகத்தையும் அகத்திலே கடப்பான் குலாமுள் உண்ணிய்கள் விரகத்திலே கடப்பான் சாடியகன் மீதுக்குவது மாகத்திலே கடப்பான் வெயிற்றந்தகு கடப்பனே.

இன் ஒருவனிடத்தில் அயிரம் அயிரம் தீக்குணங்கள் இருந்து, அள்ளி வறங்கும் வள்ளன்மை என்ற ஒரு நற்புலவம் இருக்குமானின், அதனை தீக்குணங்களைப்படி வெளிக்காட்டாமல், தருமதவம் மேலோங்கி நின்று, அவனுக்கு

நூலாள் இளம் தூய்மை நற்புலவம் மீட்டுர் மீட்டுர் மீட்டுர் மீட்டுர்

புகழ் தோடுக் கொடுக்கும். பொன்னையார், பொருளையார், நிலங்களையார், தோட்டங்களையார், வரியாய் கருவாழ்ச்சியாய் பலர், பாரி முத்தூறு கிராமங்களைப் பரிசீலிக்கும் தந்தான். தனி பொற்றோரை முனிவை கொடுக்கு கந்தாய்.

தனக்கு அன்னியமான பொருள்களைக் கொடுக்க மனம் இல்லாமல் ஆனால் தான் இனிது வளர்த்த உடம்பைத் தர மனம் இல்லாமல் ஆனால் அனைக்கலம் புகுந்த, கேளவம் ஒரு புறாவும்கூட சிபி என்ற வேந்தன், தன் உடலின் தலைகளை யறுத்து அரங்கத்துலையில் வைத்துத் தானே அத் துலையில் ஏறினான். இந்த வள்ளன்மை மனம் உண்டு இமைப்பார் வியந்தார்.

வள்ளு சிவப்பின் இமையம் விரிப்ப
பெற்றுப் பள்ளன் தீர்த்தேவன்

என்று கண்ணகி சிறப்பித்துக் கவரினான்

இதனினும் மேலாக ஒருவா செய்தார். அனைய நாய் எங்கே சிந்திக்கின்றோம்? ஆ! ஆ! எத்துணைய பெரிய தியாகம்!

அன்புகூற உறையிடமான ததீசி முனிவர், அயரர்க்கு என்பக் தந்த புகழ் பெற்றார்.

ததீசி முனிவர் கம் உடம்பை ஒரு பொருளாக மதித்தாரில்லை. பாலுந் தேயும் பற்றாய் பாயாசுமார் வேளை தவறாமல் உண்டு இத்த உடம்பை வளர்க்கின்றோம். விதம் விதமான அடைகள், பாயாசுக்குர் அணிகலன்கள், எத்தனை அழகுகள் செய்த நிலைக்கண்ணடியில் கண்டு வளிக்கின்றோம். இத்தகைய உடம்பை நம்முடையதென்று நாய் எண்ணுகின்றோம். அதே நேரத்தில் இதனை நாய் நமது என்று கருகின்றதாயி நமது என்று நவிலின்றது. இயமன் என்னது என்று இயாபியின்றான், மேயும் நோயும் தாது என்று கூறுகின்றான். ஆதலால் இவ்வுடம்பு யாழங்குசு சொந்தம்?

தாய்நம தெய்வம் நமவித எப்பீதா
காய்நம விதநமன் கவுவித எப்பீனி
வேய்நம தெய்வம் மதிக்கும் பெற்றோ
லாய்நம தெய்வமும் யாக்கை யாழ்கே?

தடுத்தவன் வினாவுகைய நவியக் குணமேதாம்
அடுக்கவன் வகுந்திந விமைய யாக்கைகையக்
கொடுக்கவா அறாவுகற் கொவிய வேளனி
கடுத்தவன் கையின் பால் கிதவிக் யானகே?

என்று, ததீசி முனிவர் இளமையச் சொல்லி, உவந்து அன்புடன் என்மை கந்தருளினார்.

இதனைத்தான் தீருவான்றான்,

அன்பினர் கவிரும் கயத்தும் அன்பு மயம்
என்பும் உயர் பிறக்க

என்று கவரியருளினார். இத்திருக் குறளில் ததீசி முனிவர் இமையமவாக்குத் தாது முறைய அனுமனை வகுந்திய குறிப்புவது. ததீசி முனிவர் உயது முத்து எல்லாம்பை இத்திரன் வஜ்ராயுதமாகப் பெய்து, அகரரை வென்ற பெரிதுமுவந்து காழந்தான்.

கொடைக்குணம் பல் தீமையகளை மறைத்துவிடும் என்று முன்னே சிந்தித்தோம். உடம்பிலே உள்ள படை, சொழி முகலிய குற்றம் குறைகளை ஒரு பட்டுச்சுநா மறைத்து விடுமாட்டோம். தீமைகள் யானையும் உறய குணம் மறைத்துவிடும் என்பதற்குச் சான்றாக நின்றுகள் கர்வன்.

கர்வன் நல்லவன் அல்லன். தாரியோதனன், பாண்டவர்களையி பல் கொடுமைகள் செய்தான். நிமலவை கவிறிளி மடடி கய்கையிள் ஏறிந் தான். காய்கும் பொருளு அரவினங்களை ஏவிக் கடிப்பித்தான். உண்ணும் உணவில் நஞ்சு, கவந்து கொடுத்தான். அழறில் கழறினாழ்தம் குகிக்குயாய செய்தான். கடியிறும்பும் வீடுல் கொள்ளி வைத்தான், குது அடிமை யாது நல்லனை மாண்பம்மய புரிந்தான். இத்தகைய கொடுமையகள் செய்த தாரியோதனனை, ஒரு வர் மக்கம் மாக்க ...

திருவிளக்கிடுதல்.

-சுவாமி, ச. சுவாமிநாதர்-

இலயம் முதலிய சில சன்னிதன ய்களிலும், பூசாரிலும் பாக முதலிய ஏற்றிலும் விளக்கிடுதல் சரிசாதத் தெழுநிலைநூள் விசேஷத்ததாகப் சொல்லப் பட்டு, தீபமேற்றுபவையானும், திந் தாம்பலவர்களுய் திபுக்கு வெள் உதவுபவர்களுய், பாரம் நிக் உண்ணாநூள விளக்கம் அடைந்து சிவபெருமாயுணை ய திருவாசைய அனை வர்கள். திருவிளக்கிடுதலையி சிவபுள்ளி பத்திளி மகிமையைய திருநாவுக்கரசு நாயனார்.

வெகுமணி வணை நூல்கள் பித்தந்தி பந்த ராக்
 மருள்பாருயங்கள் சிவவட்டவர்காவுநகையுள்ளவையு
 வீரநாடுக் விளக்குக் குபயம் விஜயின விவன் வர்க்குக்
 கருள்வீரன் கட்டி வால்வார் கி ஆர்வீ மட்ட வாரபுலக

என்றுத் திருச்செய்யுளாக உணர்க. மாவலி என்னா முற்றிற்பில் எவியாகயிறுந்து, சிவாலயத்தள்ள விளக்கிலி மட்ட திரிணை அபுத்தியூர் வயாகத்தீண்டி ஓங்கி வெரிபச்செய்க காரணத்தாலன்றோ புவனம் மாலையயம் செய்து ஆள் பரத்தய் வாழ்வையார் ஈற்றில் முத்தியையழர் அடைந்தான். இயங்கனாயின், புத்தியூர்வமாகத் திருவிளக்கிடுவார் அடையுய் பல்ல இயங்கனவினதென்று கூறாதே உண்புதுகொள்ளவார். வெய்யன்புடன் திருவிளக்கேற்றிய வாகளுடைய சரித்திரங்கள் பல உள. நயிந்திரிபுகள் நாயனாருடைய சரித்திரத்தைக் காட்டுவார்.

சோழநாட்டிலேயுள்ள ஏழ் பேராளிலே, அந்தணர் குலத்தில் விபுதிபெ வெய்யெயுள் என்று அழியுத்தளபுடை மலரும், சிவவந்தமாவது திருவடிகளை அல்லலர் பலவார் வழிபடுகிலே இன்பமாக வுடையவருமாகிய நரிநந்தியாடிகள் என்னவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் திருவாருரை அடைந்து வன்மீகநாதரை வணங்கி வந்தாராயினார். ஒருநாள் வன்மீகநாதரை வணங்கி எழுந்து பெருவபுண்டை ந்து, பாக்கரிலுள்ள அரநெடுபெண்ணும் ஆலயத்தை அடைந்தார். அடைந்து காதிலேடி வணங்கிப் பல திருத்தொண்டுகள் செய்து, எண்ணிலயாக தீமேற்றுதற்கு விநயம்பி நாயனார், அப்பொழுது மாலையக்காலானதழம் அப்பார் செல்லிற் கொழுது செல்லும் என்று நினைத்தது சமீபத்தில் ஒரு வீடுநந்தது கண்டு, அது மரணர் வீடு என்று அழிபாதுபோய்ச் - சிவாலயத்தில் விளக்கேற்றுவதற்கு நெய் தாரங்கள் என்று கேட்டார், அவர்கள் கையிலே அய்வளி வைத்திருக்கும் நுய்ய கொக்கு விளக்கு மிகைபாடும். இங்கே நெய் இல்லை. நீரை முதந்து விபுற் பல்கு கறிவையர்கள். நயிந்திரிபுகள் அடைக்கேட்டுப் பொறாமலி, மனவருத்தத்தான் சிவவது கோயிலை அடைந்து நாமஸ்கரித்தார்.

அப்பொழுது நயிந்திரிபு! நீ உள் மலைய்ககளைலையாநீக்குதி. சரிபத்திலிரு கயின்ன குளத்தில் நீரை முதந்துகொண்டு வந்து விளக்கேற்றுதி. என்றோர் அசரிவாக்கு எழுந்தது. அதுவேட்டு நரிநந்தியாடிகள், சிங்கை தெவிந்து, திருவடிகளைத் துதித்து. குளத்தில் இறங்கி, சீவ்யாமத்தை உச்சரித்து, நீரை முதந்துகொண்டு கோயிலிலே வந்து, அகலிலே முழுவிச திபிளில் அற்றலு வார்த்து, விளக்கேற்றினார். அது உடர்விட்பெரிந்தது. அது நோக்கி அன்வாலயம் நிறைய நாடறிபாறாடி நீரினாலே திருவிளக்கெரித்தார். திரு விளக்கு இரளிலே நின்று விபுமாயு, துறகிலிற் ககனிகலுக்கெல்லாய் நீர்வார்த்து நாமது வீட்டையடைந்து மாறநாடகாலையில் கோயிலுக்கு வந்து, பல திருத்தொண்டுகளைப் பகலிற்செய்து இரளில் திருவிளக்கேற்றுவார். நிற்பப்பிரகாரம் திருத்தொண்டுகளைச் செய்திருந்து சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை அடைந்தவர்.

ரவது விலக்கேல்

- க.யோகேஸ்வரி -

பாடசாலைகளில் இடைவேளை நேரத்திற்கான பாடப்படிப்பும் மாணவர்கள் உத்தமது சாப்பாட்டுப் பொருள்களைத் திரண்ட சாப்பிடத் தொடங்கினார்கள். புட்டு, இடியாப்பம், ரொட்டி, தோசை என்று விதம்விதமான உணவுகளிலிருந்து காசனை மீளப்பிடித்து வயப்பறையில் பள்ளவர்கள் சிரிப்பொலியும் சத்தமும் ஒரு ஆரவாரமாக இருந்தது.

சுகன்யா தனது இருக்கையில் இருந்து ஒரு புகழகம் உதப்பி படித்துக்கொண்டிருந்தாள். 'என்ன சுகன்யா? இன்று நீ சாப்பாடு கொண்டு வரவில்லையா? அன்போடு கேட்டால் தீசா வசதியான லுடும்பத்தில் இருந்து வரும் தீசா நிரக்க சுவாசம் உன்மூலம் ஏழைகளைக் கண்டு நிரந்துவான். நிறு பிழைநிலை தான் சாப்பிட விடுவாதுவான்.

தீசா அன்பாக விசாரித்தது சுகன்யாவிற்குக் கண்கள் மலையிழைந்தன. ஒன்றுமே சாது வயிற்றிருந்துவான் கண்களில் இருந்து மண்ணி வந்திவது. - என்ன சுகன்யா? ஏன் அழுகிறாய்? பரிசோட்டு கேட்டால் தீசா தீசா எங்களுக்கும் இப்போது சரியான கஷ்டம் அப்பாவுக்குக் கிடமென வேண்டி போய்விட்டது. தான்மூலம் அதை வேண்டி வசதியு குடுப்பதை நடத்துகிறார். காலையில் பாடசாலைக்கு வரும்போது கஞ்சி குடித்து விட்டு வந்தேன். பாடசாலையில் போய் உணவு என்னேன்? சுகன்யாவுக்கு சொல்லும்போதே நாக்குமுத்தமிட்டு பொய்ச்சிவந்த ஆழகையை அடக்கிக் கொண்டாள்.

சுகன்யா அழுவேண்டாம் நாணயிலிருந்து நான் உனக்குச் சாப்பாடு

கொண்டு வந்தேன். நீயும் எங்கேயோ சாப்பாடு நேரத்தில் சாப்பிடலாம். நீ பிழைக்க வேண்டாம். அன்போடு தீசா கூறினான். அடுத்தநாள் காலைமீள் பாடசாலைக்குப் போவதற்கு முன்னமே - அம்மா... எனக்கு இன்றிலிருந்து சாப்பாடு கூடுதலாக வையுங்கோ. நீங்கள் வயதும் சாப்பாடு எனும் இப்போ போதுமானதாக இல்லை. இப்ப எல்லாம் எனக்குச் சரியான பி என்று தீசா சொன்னான்.

எப்படியும் சாப்பாடு அதிகம் எனும் வேண்டாம் என்று காரும் மகன் இப்படிச் கூறியதும் வியப்போடு பார்த்தார் தாயார். தீசாவின் தாயார் சீக்கனானவா. வேலை செய்யும் வேலைக்காரருக்கே சரியாக உணவு கொடுக்காதவர். சுகன்யாவுக்குச் சாப்பாடு தாங்குகோ என்று பொன்னாள் என்ன சொல்லியிருப்பாளோ என்று பார்த்துதான் தீசா இப்படிச் சொன்னான்.

என்ன தீசா? வயக்கிற உணவே வடிப்போடுகது என்று சொல்லுகிற தீசா இப்படிச் சொல்லுகிறாய்? நீ வையுயோ எனக்கு மறுபுக கப்பார்க்கிறாய். உண்ணாமல் சொல்லு என்றுவாய அம்மாவுக்கு நீ சொய் சொல்லக் கூடாது. சுற்று மீட்டல்களே தாயார் வேண்டாம்.

அம்மா என்னுடைய சீருயிற் கைய்யா தினமும் நாய்கள் சாப்பிட்டுப் போது சாப்பிடாமல் இருக்கிறான். அவருடைய அப்பாவுக்கு வேலை இல்லையாம். வீட்டிலே சரியான கஷ்டமாம். பயந்து பயந்து தீசா சொன்னான். - சுந்தர அரிசில் இருக்கிற வர்ணா எல்லாம் ஏன் விடுக்குக் கொண்டு வருகிறாய்? பின்வகைக்குச் சாப்பாடு கொடுக்கப் பெற்றிருக்குத் தோழர். நான் உன்மூலம் தீசா சாப்பாடு வயக்கமாய். - தாயார் உறுதியாகக் கூறினாய்.

18ம் பக்கம் பார்க்க...

சுப்பிரமணியம் - ஆவணம்.....

சைவபூஷணம்

தாரித் விவாகம்

57. உருத்திர விபூதியைத் தரித்தால்
பொய்யுண்டாகும். செந்நிற விபூதியைத்
தரித்தால் மீதுதியைப் போக்கும்.
பொன்னிற விபூதியைத் தரித்தால்
ஜம்பவியத்தை நீக்கும். வெண்ணிற
விபூதியைத் தரித்தால் போகவேண்டிய
இரண்டு உண்டாம். இவ்வாறு
காமியத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

(அ-சை) உருத்திராக் கம் தாரிக் கம்
முறைமைக் கூறுகின்றார்.

58. நுக்திராயம் தரிக்கும் முறை வருமாறு
சீனகாரிலே ஒரு உருத்திராஷ்டமம்,
பிரலில் நூற்படி உருத்திராஷ்டமம்,
காதுகளிலே ஒன்வொண்டில் ஒரு
உருத்திராஷ்டமம், கழல்களில் முப்பத்தி
ரண்டு உருத்திராஷ்டமம். தோள்களில்
ஒன்வொண்டில் பதினாறு உருத்திராஷ்டமம்,
மார்பில் நூற்றொட்டு அபிரக்தெட்டு,
பதினாபிரக்தெட்டு உருத்திராஷ்டமம்,
அவ்வாறே சிராசலையும் தரிக்கவேண்டு
மென்று விவாகமங்களிற் கூறப்பட்டிரு
க்கின்றன.

(அ-சை) உருத்திராஷ்டம் தரித்தால்
உண்டாகும் முன்னிபதமைக் கூறுகின்
றார்.

59. உருத்திராயத்தையே பிரயிற்றுரித்தால்
யோபு புண்ணியம் காதுகளிற்றுரித்தால்
பந்தம் கொடி புண்ணியம். கழல்களிய
ரித்தால் நூறுகொடி புண்ணியம். மார்பிற
ரித்தால் அபிரக்திகொடி புண்ணியம்.
தோள்களிறுரித்தால் பதினாபிரய யோபு
புண்ணியம். மணிக் கட்டிற்றுரித்தால்
அனந்தயோபு புண்ணியம். இவ்வாறு
விவாகமங்களிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.
ஜம்பகூ ஸ்ரீகுதிப் பிராணம்.

ஜாபாலக்குள் அம்மாலையை ஜம்பியும்
பொழுது விரல்களில் வைத்துத்தள்ளும்

முறைக்கும் ஆகமப்பிராணம் வருமாறு:
மாலையக்கக் கம் விரலால் தள்ளினால்
பொழுதும் கட்டு விரலால் தள்ளினால்
சத்துருநாசமும். நடுவிரலால் தள்ளினால்
ஸம்பத்தூர். கடைவிரலாலும் அதற்கடுத்த
அணிவிரலாலும் தள்ளினால் தி ழும்
சித்திக்குமென்பதும்.

(அ-சை) சந்திராஷ்டமமுள்ளமைமைக்
கூறுகின்றார்.

சைவபூஷணம் சமயிபாணை தியான
பீஜாஷ்டமங்களில் மாயம் பதினொரு
சுண்டிதமநுநீரம் களாலும்,
பிராதக் காலமாவது, மதமியான
காலமாவது ஒரு காலம்
அணுவ் டானது செய்யவேண்டு
மற்றக்காலங்களில் மதமியான
விபூதமை நியேடு சேர்த்துக் தரித்தல்
வேண்டும். சமயம், விசேடம் என்னும்
இரண்டு கிஷ்டையுண்ட புத்திரவாணை,
தியான பீஜாஷ்டமங்களுளை நீயில்லாமல்
விபூதிமைத் தரித்தும் போகெல்லாம்
சமயத்திரத்தால் தரிக்கவேண்டும்.
இவ்வாறு தரிப்பதுடன் காலை
மாலைகளையிய இரண்டு காலங்களிலும்
விபூதிமைத் தரித்து அருஷ்டமமும்
செய்யவேண்டு. சமயம், விசேடம்,
திருவாயம் என்னும் முன்று
கிஷ்டையினையுண்ட சமயமும்,
அம்முன்றியேடு அபிரக்தமமும்,
அபிரயிற்றும் காலை, சச்சி, மாலைய,
பாகியிரவு ஆகிய இருத நான்கு
காலங்களிலும் அருஷ்டமமும்
செய்யவேண்டும்.

(அ - சை) சைவபூஷணம் தரித்தின்
முறைமைக் கூறுகின்றார்

(61-62-63) விசேட சைவபூஷணம் சமயமங்களில்
விசிக்கப்பட்ட முறைப்படி செய்யவேண்டும்
அருஷ்டம முறை வருமாறு: விசியடி மல்
ழிவர்த்தி செய்துவேண்டும். நிரடி
ஆன தரித்தும் கொண்டு நிரடி

பயமத்தில் லாக்கு முயல்பு வேளூர்
 மிடுக்குமுசுமாதேயேயும் இருந்துகொண்டு
 சுத்தமான நிமிசால் மந்திரத்தேயுடைய
 ஆயமனஞ்செய்தல், விழுதின்காநாணம்,
 மாளகநாணம் செய்கல், அந்தந்தத்தா
 னங்களில் விழி தரித்தல், இரண்டி
 அபாணஞ்செய்தல், கரையாசம் அங்குநிபாசம்
 செய்தல், மகாபுத்தகிளர செய்கல்,
 பிரமணயாமஞ்செய்தல், நிவந்தித்தாக்கல்,
 பிரமீபுத்தகிளர சமுதிகளின் திபாணம்,
 அமிர்தாபிடேகம், அங்குமார்செய்கல்,
 அகயவணம், மீள ஆசமணம், பகவீகரணம்,
 ஜலத்தாழ் கற்றுதல், காயத்திரீ ஜபம்,
 அதற்று உசிகாரண சமுதாப்பணம்,
 நிவகாயத்திரீ செயல்பும் பக்கெழுத்து
 மந்திரஜபத்தில் உபாண்தாளம்,
 சிவமுலதாப்பணம், சிவமுலஜபம்,
 ராமாபுதகல் சத்தியேபாபுதகநீராண
 மந்திரதாப்பணம், ஆபாணம், கரையாசம்,
 அதந்ததீபத்தத்தின் உபமரணாரம்,
 உத்தாபணம், திம்தாபத்தணம், நிவ
 திரீபாபமர்தாணம், சிவமந்திரஜபம்,
 குருவந்தணம், எண்ண முகையே செய்தல்,
 ஜிவ்வாறு சைவ சந்தியாபுராண முறைய
 சிவாகமங்களில் சொல்லியிருக்கின்ற
 தெனறியிட.

(59-60) பிரமீபு முதலிய நான்கு சந்திகளின்
 தியாணம், தேவதாத்தியாணம், என்ணம்
 இவற்றை நான்கு கலையங்களாற்
 கயுயிவறம்.

(64-65-66-67) பிரமீபுமகாலைத்துக்குச்
 சந்தியா கேளைத பிரமீபு என்றும், மந்தியாலை
 மகாலைத்துக்குச் சந்தியா கேளைத வையண்கள்
 என்றும், சாயங்காலத்துக்குச் சந்தியா
 தேவதை ரெளத்திரீ என்றும்,
 பாபிராதத்திரீக்குச் சந்தியா தேவதை
 நிஷ்களாபி என்றும், ஜிவ்வாறு நான்கு
 தேவதைகளின் பெயரும் அறிந்துகொள்வ
 அவற்றின், பிரமீபு கேளைதாபின் தியாணம்
 வருமாறு, நான்கு கிருமுகமண்டலமும்,
 நான்கு திரங்கரங்களுக்கும் உபாயதாகவும்,
 வலது பக்கத்தில் அபுயகம், அஷ்டாலையம்,
 இது பக்கத்தில் தண்டி கமண்டலங்களுந்
 தரித்திரிப்பதாகவும், சிவந்த திரமேனிப
 யுனைமதாகவும், சிவந்த பரிவட்டமும்,
 திருவாபுரமும், சிவந்த மாலையத்திரி

த்திரிப்பதாகவும், மெடும்கண்களுடைய
 தாகவும், பக்கிண்பவீசம் தரித்துக்கொண்டு
 ஒரு மோடி போசனை பிரபையா னே
 வள்ளைதின் பேரில் பத்தாணத்தில்
 பாஸாயதுடன் மெருத்தருளிப்பிரிப்பதாகவும்,
 சையசம் பத்தாண மிபிபையகளுக்கூ
 சாஷ்டுதையவயம், திபாணம் செய்க இது
 பிரதகால் சந்தியாத்தியாயமாகும். இனி
 வவண்ணி தியாணம் வருமாறு:-
 ஒரு திருமுறுக மணியமும், நான்கு
 கிருக்கரங்களுந் உபாயதாகவும், கல்து
 பக்கத்தில் சங்கமும் அபயமும் இடப
 பக்கத்தில் சக்கரமும் தடியும்
 தரித்திரிப்பதாகவும், வெள்ளை
 திறுறண யதாகவும், சிவன்னைப்
 பரிவட்டமும், வெள்ளை முத்தியாகையும்,
 வெள்ளை மாலையும், பக்கிண்பவீசமும்
 சந்திரிப்பதாகவும், இரு திரமணமே
 யதாகவும், பொலவைய துணை யதாகவும்,
 மருள் மீது பத்தியாணனை இருநாறுகோடி
 போசனை பிரபையா னே மெருத்தருளிப்பிரி
 பதாகவும், வருவாலையை ஆபரணமாக
 யுனைமதாகவும், பிருவயத்தியாத்தியில்
 திபாணம் செய்க இது மந்தியாணமால்
 சந்தியாத்தி யாயமாகும். இனி,
 ரெளத்திரீ தியாணம் வருமாறு: ஒரு
 திருமுகமண்டலமும், மூன்று
 திரங்கரங்களுந் உபாயதாகவும், வலது பக்கத்தில்
 அஷ்டாலையம் திரிபுலமும்,
 இது பக்கத்தில் வேலும் அபயமும்
 தரித்திரிப்பதாகவும், திரிபு பகமையான
 திரமேனியும், சாயங்காலத்தில்
 பொலவண்ணமும் சந்திரி குமையந்த
 ரியவளமும், உபாயதாகவும்,
 பச்சைப்பரிவட்டமும், மருத்த
 ஆபரணங்களும் பக்கிண்பவீசமும், இவ்
 பிறையும், கமண்டலமும், மத்தமும்,
 தரித்துக்கொண்டு இடபக்கின் மீது
 பத்தாணமாக மூன்று கோடி போசனை
 பிரபையா ன் மெருத்தருளிப்பிரிப்பதாகவும்
 பிரமீபுத்திரத்தில் திபாணம் செய்க. இது
 சாயங்கால சந்தியாத்தியாணம் -
 நான்குமகாலத்துச் சந்தியாத்தியாணம்
 வருமாறு: தாமரைநாலை ஒத்து எங்கும்
 நிறைந்து பிபுரணராயிரக்கின்ற நிஷ்கள
 கமந்தபையுடைய வருவாகத் திபாணம்
 பண்ணுக. இது நான்காவது நிஷ்கள

Digitized by Google
 www.noolaham.org | aavanaham.org

சந்திராகத் தீபானம். இவ்வாறு நான்கு மாலத்துச் சந்திராகதேவகைத் தீபானம் கண்டு
மொளிக்.

(67) சிவகாயத்திரியைத் தீபாளிக்குத் முனையாய்ப் பற்றிக் கூறுகின்றார்.

(68) சிவகாயத்திரி தியானம் வருமாறு:-

ஒரு திரிமூலமண்டலமும், முன்று திரிநம்பமும், நான்கு திரிநம்பங்களும் உகையாய்களையும்,
வலது பக்கத்தில் அம்மயானலையும், வரப்பிரதான முத்திரையும், இடதுபக்கத்தில் அடிய
முத்திரையும், தாமரைப்பூவும் சூழ்விநிப்பதாகவும், மந்திரியாகவும், வலது மாலைக்
குறுக் காகமடமயி இடதுகாலையி பதமயமத தீன்ரீது நீட்டிச் சுகாசனமாக
மெழ்துருளியிருப்பதாகவும், ஜெயம் பீறையொடு கூடின சடையும், கொள்ளைப்பரி வட்டமும்,
கொள்ளை மாலையும் நல்ல தீன்பா பரமமும், விழுகியம் திரிபுண்டமும் திரிச்சிறப்ப
தாகவும், ஆதிக்யமண்டலத்தில் எழுத்தருளியிருப்பதாகவும் தீபானம் பெய்க.

(69-70) ஆரணவிதி கூறுகின்றார்.

வெறும் பூமியிலிருந்தால் துக்கமுண்டாகும், கல்விலிருந்தால் யாழ்விபுண் ஈதும், புல்லிலிருந்துால்
கீர்த்தியுண்டாகும், மரம்பலகையிலிருந்தால் மயமயப்பதுண்டு ஈதும், மும்பீற்றுக்கி லிருந்தால்
அஷ்டதரித்திர முண்டாகும், மூடையிலிருந்தால் வியாதி நீங்கும், கம்பமத்திலிருந்தால்
செவ்வியி முண்டாகும், பூவிக் தேவாலிலிருந்தால் சர்ப்பக்யம், தேவமுமுண்டாகும், மான்
தோலிலிருந்தால் சீவதானமுண்டாகும், இவ்வாறு பூஜாகால ஜபமாலம்மளில் தானிருக்கக்
கடிய மூசுமும் பரமமும் கண்டு மொளிக், இவ்வாறன்றித் தேவீனோனையினை ஜண்டானது
தானறமோமலையினுண்டானது, சர்சையோமலையினுண்டானது, வலதும் இவை முதுவான
ஆரணங்கள் சில ஆகமம்மளிலே மூதுகின்றார் மொல்லப்படி ருக்கின்றன.

கல் உருகும்

- க்.வா.ஆசாநாதர்

மன்றும் இன்னையவனும் இன்னையினும் அறகணுமாயிப் முதுகனை நாம் பெப்பெது வணர்
பேயிடுறார் அவன் திருமேனி அறகு முதுகதும் காலும் தீரமை. உடம்பெய்க்கை கண்ணாகப்
படைததானும் உண்டாகாது அவன் பாதத்தைக் கண்படுவோ போதும் மலக கணையெல்லாம்
நோக்கி விடலாம், தலைக் கவமை இல்லாத முதுகணுடைய தூணை மனசிலே தியானித்தால்
கணலை தீரும்.

உயக்குவளை இவ்வாறால் தானீரேத்தன்க் கல்லை மலக்கணை மந்தரம் சிறு
மன்று திருவள்ளுவர் அழிந்தக்கிளர் அல்லவா?

ஆதவின் மல்கிலே முதுகணுடைய பாது தாமரைமைய பதீந்து விட்டால் எல்லையிதான்
கணலைகளும் மொய்க்கும் அது சந்தான் ஆனால் அவனுடைய பாத தாமரை மல்கிலே பசிரமா?
அது தாமரை ஆய்நீறே, அல்லவா? அறகும் பொருந்திப் அரளிந்த மலரல்லவா அவன் தான்?
மும் மல்கிசா கல் திண்ணிதான் கல் கணமான கல், தாமரை நீரில் அல்லவா மலரும்? கல்லிலே
முலகைக்க ஒரு வழி வைத்திருக்கக் கூடாதா? திரிகை தான் அது மலர் கொண்டும் என்ற நிபயிமை
புன் கணைக்க வேண்டும்?

தாமரை கல்லில் மலர் கொண்படுவோ நெஞ்சு மல்காக இருக்கிறீது, அல்ல, மந்திரி நீய்
மொய்க்கமாகக் செப்து விட்டால் என்ன? தாமரை மலராத கல்லை வைத்து, கொண்டு என்ன
மொய்க்கு?

தீர்ப்பான மனோநிலை மீதுவசூர்
அணர்வா விந்தும் அரும்புமகை

என்று அருணகிரிநாதரே ஏன்வெய்யோவாரே. கல்லுக்குள்ளே வலிய கல்லாகிற் நெடுமுதுநிலை
அவ்விரம்புந் துணர்வலிந்தம் அநுள்வா? நிந்தம் கவலைபை நீக்குவா யார்?

ஆம். நெஞ்சு கல்லாக இருப்பது மாறவேண்டும். நிராக மாறிவிடவேண்டும் கல்லைப் போலக்
கட்டியாக இருக்கிற பனிமட்டி நிராக உருக வில்லையா? பனிக்கட்டியாக இருக்கும் போது அது
கட்டிப்போனது உருகி விடாமல் நிற்ப்போனது. அது மாதிரி நெஞ்சு திண்ணிப்பதாக நெருந்தால் கல்.
சூழிவிட்டால். நிராளமாக சூழிவிட்டால். முருகனுடைய அருணைகள் பாத பதமம் மலரும்
இராமலி விடலாமே. அக்கலை பாத தாமரைபைக் கல்லிலே பதிக்கும் விதமுதையதேயு
அலைவதெனிட நிந்தக் கல்லை சூழும் விதமுதைய நாமமே!

'நெஞ்சக் கள கல்லும நெய்நீந்துநக' என்று அருணகிரிப் பெருமான் வழிமட்டி யிருக்கிறாரே.
நெடுமயாயிய களத்த கல்லும நெய்நீந்து உருக வரி இருக்கிறாறு போல் இருக்கிறீர். சந்திரக்காந்தக்
கல் உருகுவதாகக் கோ மருகையின்றோம். சந்திரன் கடன் வாங்கும் தேகடையவை.
தர்ப்பனி தழிபிறந்து ஒளிபை வாய்க்க கொண்டு உதவுகின்றவன். அவனுடைய பின்னது சிறிய
ஒளிபோ லுந் கல்லை உருக்குமாவை போதியிற் பெரிய கோதியாகிய முருகனுடைய தேக
கல்லை சூழுவதா! நிச்சயமாக இந்த மலமாயிய கல் உருக வரி உண்டு. அப்படி சூழுவதற்குரிய
தந்திரத்தை யாரிடமிருந்து கற்றுக்கொள்வார்? அருணகிரிப்பெருமானையே கேட்கலாமே.

நிந்த மனாகிய கல் திண்ணியது. அணர்வன் பாதமோ தாமரை தாமரை கல்லில்
அந்நெய் என்று அவர் சொல்லப்போது பயந்து மெழுவும் ஆனால் 'நெஞ்சக் கள கல்லும
நெய்நீந்துநக' என்று கருணைபோடு அவர் சொன்னதைப் படித்த போது மெழும் நம்பிக்கையு
உண்டாயிற்று 'நெஞ்சு உருகுமா? பாத தாமரை மலரும்மா நிராகமா? என்று கேள்வியெனக்
கெள்வி போட்டு மலமலமாம் கருணைக்கு அருணகிரி' என்று சொல்லுவார்களே; அவர் கருணை
மீளுதியினால் நமக்கு ஒரு வழி காட்டினார்!

முடியுமேனா! முன்பே வழி காட்டியிருக்கிறாரே. அதை நாம் கவனிக்கவில்லையே!
உருகின்ற ஒரு வழியைத் தெளிவாக சொல்லியிருக்கிறார். அதற்காகத் தாமரை கொடுக்க வேண்டாம்.
தலம் சொல்ல வேண்டாம் காசு கொடுக்க வேண்டாம். முருகன், குமரன், சூகன், என்று
மொழிந்த சொல்லிட இருந்தால் போதும். அந்தக் கிருபாமயங்களில் சுவாமிநாதர் கருநீட்டி
வாயினால் மொழிந்தால் மனம் நெக்குகிறது. நிந்தத்தவிட்டு சூழும். நெஞ்சு சூழினால் ஆண்மை
அருள் செய்வான். அவன் பாத தாமரை நெடுநிலை வந்து நிற்கும். அதாவது, அவனை உள்ளத்
நீங்கியவையில் சென்றிட்டு விளங்குவான்.

முருகன் குமரன் சூகன்வென்று மொழிந்து
உருகுந் செயல்தந்து உணர்வான்று அருள்வா

என்று அருணகிரி வாமுனிவர் முருகனைக் கேட்கிறார். முருகன், குமரன், சூகன் என்று
விடாமல் அன்போடு மொழிந்தால் உன்மம் சூழும். அப்போது நெஞ்சத்தின் மலம் நீங்கும்.
திண்மை ஒழிந்து, அது கல்லின் கவலையை இருந்து நினை தண்ணையை அடைபார். அன்பினால்
உருகிய உள்ளத் தாமரத்திலே இள முருகன் பாத தாமரை மலரும், தாளாகிய அணியார்
அழிந்தும் அலரும்.

அவ்வால் தான் நம்முடைய பெரியோர்கள் இறைவன் திருநாமத்தை வாயாரப் பாடி
சொன்னார்கள். அவன் தீர்ப்புகளையு வாயாரப் பாடி ஆடல் சொன்னார்கள். 'வாயாரத் தன்னடிபே
பாடும் கொண்டு இறைத்தகத்தான்' என்றும், 'புறாவும வாயாரப் பாடி ஆடி' பணிந்தொருந்
தாரமுதடைந்தார் பன்னி போக்க கிராமம்' என்றும் அப்படி சுவாமிகள் அருளிச் செய்திருக்கிறார்.
அக்கலை அவர்கள் காட்டிய வழியில் போனால் கல்லையும் களிவிக்கும் விதமுதில் வல்லவராகி
விடுவோம்.

Those who possess wisdom, possess every thing; those who have not wisdom,
whatever they may possess, have nothing.

இனிதான மனிதத்தின் புனிதமான இருதயத்தியை

- முருகவேளையந்தரன் -

மனிதப் பிறவி மகத்தானது. எப்போய் மனிதம் களிப்புற போது மனக்கனினைப்போவாறாய் பழத்துக்கு ஓய்பிட்டடா? வாதூய்ப்பொருந்தகமை. அன்பு என்னும் மதறம்கவியினாறு தத்தின் மகத்தான சக்தி. அன்புடை யாய் என்பையுற பிறருக்கு வழங்குவார். நோய், சம, வாய், நூர் என்பன அன்பைக் குழிக்குற வொக்கவைகள். அன்பேசீலர் என்மிறவு சைவநீறி. பாசம், பரிசம் வார்த்தைகள் யதபாத்தத்தோடு தொடுபடையன் விருத அன்பின் வழியான இயறவனுடை யாய் மக்கம் என்கிறது சிறந்தமம்.

அன்பும் பின்பும் இரண்டென்பர் அறிவினார் அன்பே சிவமாவதாயும் அறிக்கலார் அன்பே சிவமாவதாயும் அறிந்ததின் அன்பே பின்பாய் அமர்ந்திருந்தார்

என்பே விவகா இறைவி அழந்திட்டு பொன்போற்றுகளில் னெரிய வழப்பினும் அன்பெடுத்தி அகவந்துள்ளவர்க்கன்றி என்போல் மனிப்பினை உயது விவாண்னாதே.

ஆரவம் உடையவர் மனமார் அரன்குனைகாரம் உடையவர் காண்பார் இவையையுபாறர் உடையவர் காண்பார் பவந்தன்னைவகோர நெடுங்கோடு கோங்கு புக்காரே.

அன்பினுள்ளான் புறமுள்ள உயவானான் மனப்பினுள்ளான் மனிவாக்கும பிரானைன் அன்பினுள்ளாகி அன்பும் அநயம்பெறுவ அன்பினுள் ளார்க்கே அநந்தினையாயே

இவ்வேறாகி வுளையே காசுக்கு வாய்விளி வாய் போலிருக்கு. மனிதம் இக் குப்போனதனாலே மனித நோய் மட்டுமே போச்சு. ஆயவே பணத்தையும் உட மனித நேயத்தைப் பெறமுட்பாத காலமீது. எல்லா உயிர் தொகுதியிலும் போலான மானுடய தன்னை, தாழ்த்திக் கொண்டுதான் மற்ற உயிரினங்களிலும் தாழ்த்து நிர்க்கவது. மாய, மல, புறா, அணில் வேறுபாறாள் பில பக்குவம் பண்புகளால் மயிகப்படுகின்றன. வாய்த்துது நந்தமக் கீதே மயிற்விந சித்திரினின் என்பவது அப்பர் காக்கு. எவ்வே உய்வாய் பண்புகளை வொடுத்து உத்தம வாய்வு மேற்கொள்ள வேண்டியாய் மனிதர்

இதைப்பூடகமாக ஓளவையம் - அரிது அரிது மானி ராகல் அரிது எனப் பாடிவாய். மந்தச் சிவிமடகும் தோற்றமும் மறைவார் உண்டு. நிறப்பு ஐம்பு என்னும் ஐது மல்லைக்குள் உட்பட்டதே நர்வழவு இதற்குள் எத்தனை போராட்டம். எத்தனை திண்டாட்டம், தொண்டாட்டம் உட எத்தனை மட்டம், நட்பம், இன்பம், தன்பம். தோய்ப்பினி, வறுமை, செய்கை போன்ற தூட்டகளின் வாககங்களுநர் மத்துளை எத்தனையோ. கோலே பசி, தாகம் போன்ற இயர்வை உயாமைகள் எத்தனை. அனிலும் மகிழ்ச்சிபுற, மவ்வையார் மாறியாறினரும். இவ்வலை விம்கம்களை எதிர்த்துப் போராடி நிச்சல் அறத்து வெற்றி வான்கித வாய்க்கலை. தீண்டோல்கிகளைக் கண்டு தளரக் கூடாது என்பே பிறப்போர் எப்போ இப்பிரிபை மறப்போர் வெய் துறந்த குழல்க்கும் விவங்காது. ஏன் பிறந்தோமென்று உடம் தெரியவில்லை. என்னே மயது விடுக் கதைகள் மாலதேவன் கட்டுவான். போய்மென்றுபுதுதான். மக்குப் போக்குக் கற வாய்ப்பே இளவை. ஐந்து மரணம் எல்லாற்றம்தும் பொது கிவறு வலியுற மனிதன் மரணத்தையும் கெளரவம். மனிதம் கொடுக்கிறது மனித ஆய்வின் எல்லைவை புறமாக வேறுமயன் பேசுகின்றன. அனால் மனிதமும் தீண்ட சாலம் யது. கெண்டுமென்று பேராசையுண்டு என்பதைக் குடியுள்ளவர் விடுத்துக் காட்டுயின்றார். ஒரு பாடலில்

ஆயக்க கோணல்கலை அகிலமெனார் அரி யானிதர்
கடல் நீரின் ஆகை செங்கை மீசுவை
அவையவை திராசு, அப்பிரம்கை வவந்திரேயர்
நெரிய இசுவை அந்நாடகவையகிடுவர்
நெடுவன் துறந் மேல் திலையாகினை இவ்வார்
வாயகற்பத்திகே நெடுந புண்ணவர்
பரிபுறமென்றும்
அளவேய் குபேரன்
மாயம் - உடம்பு, மறம் - மறம்
நமக்குக் கிடைத்த இசுசுவை மேற்பில்
என்மையப் பற்றிச் சிந்தித்து தோரா எம்
ஆதானவைப்பற்றிச் சிந்திக்கேயா?
யமுநானை விவா ம்கமயற் பாண்புக்கு
வேண்டுந் என்ற எண்ணத்தை நாய முயல்
விட்டு விடுகிறாய். எவ்வே இறுதி வந்தமென்று

வெய்யாது நானைக்குப் பாய்ப்போமென்று
போசியமயல் இன்றே இப்பொழுதே
நம்பியபுகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.
யனித நாழுவின் ஐறதிப் பயன்களைப் புனித
பாத்திரை எங்கின்றோம் பிரயாணம் பயணம்
வெறு பாத்திரை எவ்வகை பயணம் கொடுக்கும்
வித்தியாசமாகா.

எல்லாம் சமயிகளுள் புனித
தலங்களுக்கு பாத்திரை செங்குறிகள்.
இந்துக்கள் இதை தேவநாதாடலம் என்பர்.
வைவசாயிகள் காசி, கயிர்காயம்,
இராஜாவயம், சேதாரம், கைலாயம் என்று
பத்து சித்தையுறிகள் பாத்திரை
செய்கின்றனர். இன்னாயினர் ஐந்து பாத்திரை
செய்வதை நாழுவின் காயம் என
நிலைப்பதை நேபிற் காண்பின்றோம்.
புத்தகாயா போன்ற தலங்களுக்கு
பொளத்தர்கள் போலிநாடிகள் பெயராசி,
சூரலேம் போன்ற புனித பூமிமகை தரிசுகையல்
யிரின்களால் செல்கின்றனர். இதனால் ஆதா
நிந்துகையார் மணப் பாதிக்குவதும், இதய
கையினர், மணப் பூணூல் கொடுக்கின்றனர். யா
யனளிப்பும் மிடுகிறது. நூலா யான்கள்
விந்துகை பெறுகிறார்கள். எவ்வாறு மரணம்
மலிகளைத் துறக்கிக் கொண்டு இறுக்கமுது
ளாபோ எவ்வகை எப்படி மரணம்
சம்பலிக்குமென்று சுவநூல்களே தெரியாது.
சீவன் முகதர்க்கா யிடும் மகாசாத்
தெய்வம். இந்த யுணர் அடியிலே வருவம்.
புறந்தவுடன் காக்கையன், குடிபோது
வலையாநிற் பருவத்திலிருக்கலாம். இன்னாடு
பல வாததும் வாதம் முடிவாயினி் இயற்கை
வாததும் மரணம் விபகலாகி, தற்கொலை
பாலேபோ ஏற்படலாம். மன அகல்கதைகளும்
பிணமா உண்டி. திடுவாலே தாய் கார்
முன்னோர் கப்பாதிப் பாசத்திலே எங்கித
நிலைவாயினிற் லன் ஆனி பிப்ப வேண்டும்
என இன்றுவகை வேண்டவர். நாழுவ்கை
ஆர்ணயப் போன்றது. நாழுவு எப்படி
வலையகாலும் கயிபகில்கலை, யுணர் மட்டும்
பிரயாணம் அணைய வேண்டுமென மார்க்க
அறியியி என்ற தந்தை நூலி கூறினார்.
இவ்விமலை யீளா நினைகருகிவர
ஐறதிப்பாத்திரையே மரணம். இந்த யுணர்
கேதலையினிற் உயிர் பிடிதல்) காக்க
வேண்டுமென்ப பலர் ஈழத் தலங்களை.

வேறு பல தேசிகளின் பாசம் ஒன்று இப்பாதித
யாத்திரைமயப் பற்றிப் பெகிறார்.

மக்கள் வால வேலை குற்றத்தை மன்னி
பவலுளி
வரைவெடுத்த நிலையத்த மாரல் வாக
கேவலே
கெச்சொ லன்பர் சிறவை கொண்டு தித்
வாத தூசகலம
கேடு ழாந்தது நிறு மாந்த செல்வ
நிறுவநதாயம்.
வெளுக்கலாள்ள யால தாய் விக் பாய
வந்தெவையல்
வீழற்கு மூந்த மால மாந்தி விழவகற்க
முடிவாய்
மலுல வகை மலுச கொழு சிக்க வேண்டு
மச்சுறு
வறம வர்க்குறாருளி பாக்கு மலுப மாக்கு
கெய்யபின
- பூகெளமப்பதலம் -

மருது - கோவங்கள், அயிநதை மன்னார்
கிடுவாயிற்றுபுரத்தில் கெசிப வாங்கிப்பயம்.
வரை - கோவத்தகை மலவ, நிரை
மல்களபடம். வாகதேவ - வாகதேவதூய்வு,
மநள் இயக்கும - அழகு தானத்தகை
ஒட்டுமின்ற, அடியார் பாசவதா அளிக்க
வேண்டும பாத்திரை வேண்டும்)

இந்த மயிர்ப் புகை பாத்திரைக்கு
அதிலெவ்வாள் அளிக்கப்படுவது எல்லா
மதமயினின் தம்மளாகும். சாரி மிடுந்து
போனின் இறக்கிச்சடயத்தகர் ஒவ்வொரு
மதத்திற்கும் வெவ்வேறாயமக துள்ளன்.
அலிவார் திந்து மதம் கலத்ததுகொருந்த
பேசும். எனினும் சைவம் கிரிஸ்தியன்
மாறுபட்டன.

என்றும் பிரயாணம், சைவிகள்,
வேவாளர், அபசர்க்கு என்று பேசும்
காட்டுவதும், யிரிளாகட்டார் பெயர் பெகலதும்
வருத்ததகிந்நீயவகாரம் வேறு மதச்ச
டவ்யகளுநம். அராத்தலையகளுநர் பிசுத்த
யாதுர், அகலாசிபாயம், ஆதயாத்தகலாயம்,
மதிப்பிறவுரிபதாயம் மணப் பெகல இல்லாத
பேவை மணப்பாள்மைய சிவ்வதாயும்
அகலாயக் காண்கிலிளோவர், பொளத்த
இன்னாயிப, கிறிஸ்தவ மரண விழுவாய்
பாத்திரைபிபார் இதை அமலானித் திடுவார்.

உயிர் உடம்பை நீத்துப் பிரிந்த பின்
சரிந்ததைப் பிணமென்று சொல்லார். ஆதலா
அழிபா தென்னிந்து சாஸ்திரம், ஆதயாத்தக
தூய்மிருந்த கோபில் உடம்பு

என்கருங்காயவும், மலவசமரத்தில் ஏகப்பட்ட
 விபிஸைகள், செப்பலாய் வட வித்தியாசம்.
 ஒவ்வொரு மூலத்திற்கும் ஒவ்வொரு விதம்
 எனின்த அனியாயம். ஆதமாவசுக்குமா
 சாதிபேதம், சமயபேதம், வேண்டகல் பற்றிரும்
 உணர்நதால் வேண்டுகென்று போனுவோம்.
 மலக்கலம் உணர்நதால் உட்பேணும் போ
 உதவியெனப் பாதுகாப்போம். ஆனால் நம்
 கலம் மூலம் உட்பேணு போது நானுமென்று
 போடுவோமெனச் சிவனாக்கியி சொல்கிறார்.

விருஷணி வெகுநாகக்காயப் பாடினார்.

என்றோம் வடி ஒலிக்க வழுதிக்கு
 மேலென நீக்கிப் பிணமென்று பேரிட்டு
 துறையம்மாட்டைக் கொண்டு போய்வட்டிட்டு
 மீளில் மூழ்கி நிலைப்பு ஒழிந்தார்களே

ஓடனச் சரி மெடி உபிரிந்து பாண்டமெடி
 என்சித்திராநகர் பாடுகிறார். சீவாந்தரம்க்
 கொடுவியியம் சிறுதுடிசெனத்திறுவாசகர்
 குறிப்பிடும். பட்டினத்தார், அந்நவமிரியர்
 பாடலைப் புர்புணல் இய்யாடசிகள் பரிக்கிடும்.
 இன்றை மடி நடமாடும் போது எப்படியெல்லாம்
 பேசினோம். சொந்தம் படிப் பொறாத உடம்பு
 நெல்வாலாற்றைச் சகிக்காமது சரீரம்.
 மூட்டைத்தால் மூலமும் காபம் காயமே இது
 பொய்யடா. காற்றைக் கையடா வாழ்க்கு
 மாயம், மண்ணாவது சின்னம் என்று
 உணர்மையை நாம் உணர்ந்தோமாம்.
 இவ்வாறெய வைத்துக் கொண்டு எவ்வளவு
 அபாயங்கள் அநியாயங்கள் செய்கோம்.
 நன்மையே செய்யா பிரபந்த நீ நன்மை
 செய்யாவிடாமல் தரை செய்யாதே என்கு
 விவேகானந்தர் வாகு. நன்குது செய்தல்
 ஆற்றிராமியை அன்குது செய்தல் ஒன்றின்
 என்யிறார் சங்கமாமலப்புவன். உதவி
 செய்பாவிடமும் உபதர்வம் செய்பாதிருப்பதே
 மனித நோம். இவ்வாறால் நன்மைபு
 செய்யலாம். கெடுதியும் இழையலாம்.
 நன்மை செய்தவர் நன்மைபு பெறுவர்.
 தன்மையை செபிதவர் அதன் பலனை
 அனுபவிப்பார். இதை உடம்பு நான் வாழ்க்கு
 அனுபவனைபாடுகிறது. அதை எண்ணி
 தும்புநடங்கோ, உபநிகையோ இதைக்கந்து
 இறைவனுக்கோ நன்றிபுடையவர்களார்
 இருந்தோமாம். ஒன்றுமே வேண்டார்.
 இறைவனுக்கு உணவு உண்ணார் போதுவது
 மன்றி பாராட்டுனோமா? தூக்கத்துக்கும்
 போதும் போதாதல் அதுபயனை
 நினைந்தோமா? சரி அப்பன் நினைவலத்திள்,
 ஒரே இடையில், ஒரே

எவ்வளவு விழுமியம் நிறைந்தவர்கள். மலிதம்
 நிலைம்க வேண்டி ஏதே முன்னெடுத்து
 சென்றோமா? பெருமை நீத்த என்ன பயன்.
 போன நாம் அனாயம் போனோம். புனித
 நான் இதனால் என்று நாம் மருமய்களை
 மேற்கொள்ள வேண்டும். ஆன்றாடுசெல்லும்
 கருமம் போல விதிவழிப்படும் ஆடுபர்.
 எனவே மலிதம் பேணி மனிதத்தை, மலை
 நாட்டுவதே மனித ஜலட்சியம், மனித
 நாகரமும் ஆதம்.

எமது இருதியமது திரைகளின்
 சிங்குகளும், ஆராதனைமலும்,
 பிரார்த்தனைமலும் மக்களின் மனசில்
 வெளிச்சத்தைப் பரப்ப வேண்டும். இந்நூல்களின்
 கௌரவத்தை ஆதிக்க வளியில் வெளிப்படுத்த
 வேண்டும். நாயகை, புனிதம், அமைதி,
 மனநிறைவு, தனிமீயம், ஆதமாவசுக்கான
 ஆசி, அபயே மருகமளித்திருப்போம்கான
 ஆறுதல் தராத எந்தச்சொல்லும்
 நிரயோலெடு இல்லை. மறும் சாயத்தாது
 என்மை உபீடு பண்ணி நம்மை மாற்றிக்
 கொள்ள வேண்டும். கொண்மைமால்
 உடையலிதல், கொண்மொடி கட்டுகல்,
 கவலை, அமைதியின் அடையாளங்கள்,
 எம்முண்ணீடுகளில் இது இல்லை. மற்றைய
 குருடர்கள் தாடு வந்து ஆதம் சாந்தி
 பிரார்த்தனை செய்யிறார்கள். பல ஆண்டுகளும்
 பெண்மலும் மனைவறு தொடுர் சங்கமும்
 பாடுகின்றார்கள். அவர்களில் ஒரு குருநிகு
 ஜீரம்கம் சநாநிடுமெழுந்திருக்கின்றார். எய்தார்
 நிசிதம் எங்கு மரணமீடுவர் சந்தை போன்ற
 இரைச்சல், அமைதியை மூலக்கூர். ஸ்யம்
 மம்பாத்துக்கு வருவார். ஏதோ மெய்கிறார்.
 எவருக்கு விளம்பலுதல்கலை ஆய்மார
 த்தாம ஒழும் சொல்வது இல்லை.
 மடசினையேமடும் பொருட்களோடும்
 விடுசெல்வார். உதவியானுக்கும் மய்யம்
 வேண்டுவார். ஒரு ஆறுதல் மொழி
 இய்யிபைகளால் ஆதமாவந்து, என்னவன்
 என ஒரு வார்த்தை போய்மடபார்.
 கலைமலும் அனருக்கும் தொடு இல்லை.
 தேவாரம் பாடுபவர்கள் வட சம்பளத்தம்கே
 அமர்ந்தபடுவர். இதுவும் கொறம்கத்தகது
 வெறும் வாயளவே, உள்சந்தைத்
 தோடுவதில்லை, திரங்கலுரை செய்பவரு
 இறந்தவரின் புகழையே பேசுவார். இந்த
 நிகைமள் மாறவேண்டும், மாற்றப்பட
 வேண்டும். மீப்புக்கி மால் என்னோர் விடயம்
 மீளமை போன்ற இய்களில் ஒரே
 நினைவலத்திள், ஒரே இடையில், ஒரே

சூழ்ப்பதில் பரந்து அந்தியேட்டி என பெறும். பல கம்பை போட்டுச் சங்கற்பம் செய்ய திரிபையென்றேயாதும். அபரம் கிரீஸை செய்யுது நேறு ஒருவர் அந்தியேட்டி சம்பிஷெயவது வேறொருவர். பலருக்கு ஒரே தம்பத்தில் அந்தியேட்டி செய்யும் விவையாடுப்பேலை ஆலையங்களிலும் ஒரு ஏயாற்று இடம் பெறுவதுண்டு ஆண்டவனுக்கு அபிஷேகம் செய்யும் காசு உட்டி இருப்பி சமயவரோ அறங்காளவரோ ஒரு சூழ்ப்பி பெய்வார். அபிஷேகம் ஒன்றுதான் பலர் தரிப்பையேட்டுச் சங்கற்பம் செய்வார். ஒரு நேயம் ஒருவரது அபிஷேகமே செய்து அவரது தெய்வசிவைய பிழைவேற்ற வேண்டும் என்பதை உபயகாரி அறங்காளவனுக்குமோ, மலையகாற்றருக்குமோ எடுத்துரைக்க வேண்டும். இத்தகையவர்கள் மக்கள் ஆலயத்தையும், ஸ்தலையும் செவ்வும்விரார்களும் சமயம் மாறவும் செய்திருப்பார்கள். அனாதைகள், ஏழைகள், ஆதரவற்றோர் என்மோருக்கு உணவு கொடுப்பதே நல்ல கர்மமாதும். எவ்வே சைவமயத்தில் விளைந்து யாரும் உணவகளைப்பிடுங்கியெரிந்து வசகாரியி வளர்ப்போமாக. மனிதத்தின் புனிதயா த்தியை மயக்காத உடங்குகளை விட்டு நல்ல உயுயங்குகளை மேற்கொள்வோமாக.

"சைவமே சிந்திப்பாயாக"

கீழ்ப்பிழைமாத தீர்ப்புரை

சுந்தரமொழி

தேவர் வழிபட்டு தீர்க்கலா வாலாபம் உலா சூ கான்றல் மயிகளையால் உணர்வியாழது வளது மூரீமொ புகழவ்வீழைச்சுக் கழல்குகள் விம்பமுச் சுவன நயமூழல் சரைதலும் ஊழா தாடுக ளீர்.

கள்ளால் வணங்கப்படுந் தீழ்வரை வழிபடுதல் கண் ணும். சீர்தனாக உண்டாட்டத்தும். தாரா மையின் மையுண்டானளி த்தும் உண்டதனைக் கான்றாட்டத்தும், மயிர் கணைந்தலி த்தும். உண் ணும் பொழுதாம், பொழுதேற உறங்கியளி த்தும். இலாவ்வீழைச்சி உடாட்டாய்க்கவிடத்தும், கழல்குகள் உடாட்டும் மயிர் மயவிடத்தும். மூத்திர புட்டங்கள் கான்றவிடத்தும் என இப்பத்திடத்தும் இயாழை

சுந்தரிக் கந்தன் கர்ப்பரன்

- கவிஞர் கு. ச. சேனாசலீலம் -

பெல்லைச்சுந்தரிக் கோயிலி லேயருள் செய்புய குரன் மைம்பலவன்மான் ! அல்லல் அகன்றாரும், பிணிபக ழும்அவன் அருளே பெருக் கையம்காக்கும்!

தொண்டமா அற்றுக் கரையின் லேயுள் தொழுகி முருகன் உலாவுருவான்! அண்டிய அன்பர் பரியினைப் போக்கீரும் அள்ளது சுத்தம் கந்தனயன்!

உயிரின் உயிராய் ஒன்றாய் இருந்தே உய்கி பெரலே போந்து முல்வான்! உயிரின் வேறாய் நிற்பான் எனினும் உடவாய் நின்றே உய்க்கிருவான்!

தம்முதல் தந்தைக் குாதே சம்செய் தனிமுதல் சுந்தரீ எழுந்துள்ளான்! எம்மளக் திறுளை அயன்றிடு வான்இனி இவிகாய்ப் புனிதாழ் விருந்துவிடுந்!

காவடி போடுபல காதம் கந்தவர் கந்தனைக் உண்டுமெய் சிலிரகயின்றான்! காவடிக் கந்தனின் காவடி வீழ்ந்தவர் உண்னித தி க்கரம் கப்புக்கியார்!

ஏழ்மையும் செல்வமுந் துயங்கலை, முருகனின் எல்லையில் அருளினில் முழுதுகிரார்! தாளினை போற்றிடு மடியவர் வள்ளியின் தாளவன் முருகனை வாழ்த்துகிரார்!

சுந்தா முருகா கர்ப்பா எண்ணும் கவநி வணங்குகள் மாத்திருவான்! சிந்தையில் ஒன்றிப் பணிநிதிடு, எவ்வாறும் சுந்தரீ முருகன் தணைழிந்தான்!

சுந்தரிக் கோயிலி முருகன்
மாநகரத்தி மன்றம்
வாழ்ப்புணை.

கயாண ஆடி இதழில் 21ம் பக்கத்தில் உள்ள கசான சிவாசாரியா என்பதை கசான சீவம் எனத் திருத்திக் கொள்வ.

- ஆசிரியர்

நினைவிற் கொள்வதற்கு

ஐப்பசி

01	18.10.2003	சனி	மாதபயிறப்பு
06	23.10.2003	வியாழன்	பிரகோஷ விரதம்
07	24.10.2003	வெள்ளி	திராவளி, ஐப்பசி வெள்ளி
08	25.10.2003	சனி	அமாவாசை விரதம் தேவாரவெளிலிரதம்
09	26.10.2003	ஞாயிறு	கந்த ஷஷ்டி வரதாரம்பம்
11	28.10.2003	செவ்வாய்	மெய்கண்ட தேவர் குருபூசை
12	29.10.2003	புதன்	ஐயடிகற் காலவாட கோனார் திரு பூசை
13	30.10.2003	வியாழன்	கந்தாஷ்டி விரதம்
14	31.10.2003	வெள்ளி	ஐப்பசி வெள்ளி
20	06.11.2003	வியாழன்	பிரகோஷ விரதம்
21	07.11.2003	வெள்ளி	ஐப்பசி வெள்ளி
22	08.11.2003	சனி	பூரண விரதம், திருமூலர் குருபூசை
23	09.11.2003	ஞாயிறு	கார்த்திகை விரதம், நெடுமூலர் குருபூசை
24	10.11.2003	திங்கள்	இடங்கழியார் குருபூசை
27	13.11.2003	வியாழன்	சங்க ஹரசதூர்த்தி விரதம்
28	14.11.2003	வெள்ளி	ஐப்பசி வெள்ளி
29	15.11.2003	சனி	சத்தியார் குருபூசை

சீவதி் வை

24.08.2014 குடியிற்புக விறவா கொழும்பு விவகாரவந்தாயை மண்டபத்தில்தர் 17.10.2003 வெள்ளிம் திருமூல மிஷயாநிதாடடை வெள்ளிவந்தாயை கல்வாரி மண்டபம் சீவதி் வைவகார வகாண வந்த திடமபெற்றது.

புத்தக விநியோகம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிய

திருவாசகம்

வெளிவந்துள்ளது.

செப்டம்பர் 1955
மாணிக்கவாசகம்

நீண்டகாலப் பாவனைக்கு ஏற்றவண்ணம் பிள்ளாட்டிக் கவருடன் கூடிய திருவாசகம் விற்பனைக்கு உண்டு. மிகு ஒன்றின் விலை ரூபா 150/- மட்டுமே. மொத்தக் கொள்வனவிற்குக் கழிவு உண்டு.

- * விதியை விவல்வது எப்படி?
- * திருவருட்பயன் - முடிவும் உரையும் ஆகிய நூல்களும் விற்பனைக்கு உண்டு.

கிடைக்கும் கிடம்:

சைவரீதி

195, ஆட்டுமார்பு தெரு, கொழும்பு-13.

எங்களிடம்,

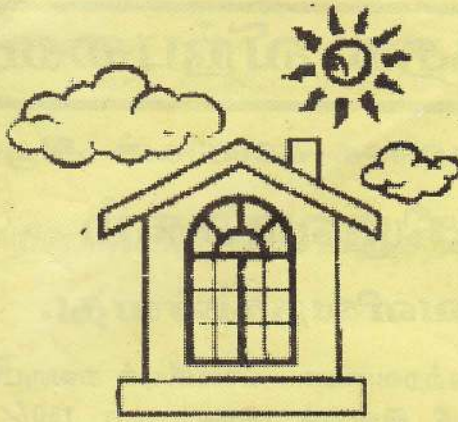
ஐம்பொன், வெள்ளி, பஞ்சலோகம் வார்ப்பு வீக்கிரகங்கள், வீட்டுப்பூசைப் பொருட்கள், கலைநயம் மிக்க சீலா வீக்கிரகங்கள், கோபுரக்கலசங்கள், பட்டுக்குடைகள், கும்பக்குடைகள், சந்திரவட்ட, பூச்சக்கரக் குடைகள், ஆலவட்டம், சுருட்டி மகர தோரணம், திரைச்சீலைகள், வெள்ளி, முத்து, கிரீடங்கள், வாக மாலை மற்றும் மின்சார யங்களை வாங்கியவர்கள், கீர்த்திய கலைத்திரம் படைத்த குத்துவிளக்குகள், வீட்டு அலங்காரப் பொருட்கள் குறைந்த விலையில் கிடைக்கும்.

கலைபார்சீ

23/1, வீவேகானந்த மேடு, கொழும்பு-13. தொ.பே: 478885

சந்தா நேயர் கவனத்திற்கு

- * உரிய காலத்தில் சந்தாவனைப் புதிப்பித்துக்கொள்ளவும்.
- * முகவரி மாற்றம் இருப்பின் எமக்கு அறியத்தரவும்.
- * இதழ்கள் ஒழுங்காகக் கிடைக்காவிடின் எம்முடன் தொடர்புகொள்ளவும். கிடைக்காத இதழ்களை அனுப்பிவைப்போம்.

GeDora

Dream has Come True
EXPRESS SERVICE

Housing Loans

Within

24 BUSINESS

Hours

Hot Line / Fax: 01 2573510

